

Ob slovenskem kulturnem prazniku:

Pesnik za vse čase

France Prešeren

Tu pred nami so njegove poezije. Pesmi človeka, ki za življenje ni bil kaj dosti vreden. Spoštovan in ugleden tudi ne. Prijatelj je imel malo, pa še usoda mu je te kmalu pobrala. Ostal je sam, saj tudi na svojo zunanost ni dal dosti. Pozabili bi ga že zdavnaj, če nam ne bi zapustil ene same samcate knjižice (nekaj pesmi je požgal sam, nekaj njemu nenaklonjeni župnik), pa še ta knjižica je po svojem obsegu skromna. Pa vendar je duh Prešerna ostal in bo ostal, dokler bo živel en sam Slovenec. Zdi se, kot da mi vsi skupaj danes z njim preživljamo iste čase, četudi ga — pesnika — že skoraj 150 let po človeških merilih ni več med nami.

*Minuli srčce so mi Sláve časi,
ker vrédne dela niso jih budile
omóknili so pésem sládkí glási.*

V malodušnem času brez pravih odrešujočih vizij, brez osebnosti, ki bi jim zaupali, verjeli, ki bi jih ljubili, smo postavljeni v mrkobni čas osemdesetih let, ko ne vemo ne na ko-

pico vprašanj, dilem, alternativ in stisk odgovora; Zakaj, kam, kako???

*Kdo zná
noč témnó razjásnit,
ki táre dúhá!*

V otopelém preživljanju časa, ki mu je življenje težko reči, smo pozabili tudi na tisočletje in več stare vrednote slovenstva, porojenega na Gosposvetském polju...

*Skeléce misli, de Slovénec mile
Ne ljúbi mátere vánj upajóce...*

Mar res? Mar ni hudo, da moramo biti dodobra ogroženi, da se svojih korenin zavemo, da spoznamo svojo nemoč, da spoznavamo, kako ljubiti svoj rod pri tistih, ki žive onstran Karavank ali preko Soče?

*Da bi nam srca vnél za část dežele,
Med námi potolážil razpértije
In spet zedínil ród Slovénšne céle!*

Pravih vrednot, znanja, uka, vednosti ne priznavamo. To doživljamo na vsakem koraku. Pomočnik pri gradnji hiše prejema za svoje delo dvakrat več kot zdravnik, učitelj, inženir...

Učéni stán je zaničván.

150 let je bilo premalo, da bi se otreli narodovih karakternih lastnosti, duhovnega maloposestništva. Kot bi nam govoril včeraj:

*Modróst, pravičnóst učénost device
Brez dot žalvátí vidil sim samice...*

Pa ne le to, prezir do poštenosti gre še dlje. Nekoč je že bilo tako, danes velja še toliko bolj.

*Sim zvédil, da vést čisto dobro djánje
Svet zaničvátí se je zagovóril...*

Vse je še tako kot nekoč, ko prave vrednote niso veljale in ne veljajo nič, in z grozo lahko opazujemo:

*De le petica dá imé slovéče
De človek tóliko velja kar pláča
Sim vídil čistati le to med námi
Kar um slepi z golfijami, ležámi...*

ali:

*Vídil povsód si, kak íščejo dnárje
Kak se le vklánjajo zlátnu bogú
Kje bratoljúbja si vídil oljárje?*

Pa vendar ostaja le upanje, da bo kdaj drugače:

*Vreména bodo Kránjcem se zjasnila
Jim mílši zvezde, kákor zdéj sijále*

Mladini, ki prihaja za nami, velja zaupati. Njihova je prihodnost, njihov je čas, ko bodo po svoje čutili to, kar vidimo in čutimo, da je ogroženo, tudi mi. Verjamemo ti, pesnik za vse čase:

*Mladénči! zdaj se píje
Zdravljica váša, vi náš up!
Ljubézni domácije
Nobén naj vám ne vsmérti strup!
Ker po nás Bode vás
Jo sérčno bránit klical čas.*

Volitve 1988

Temeljne kandidacijske konference

Evidentiranje možnih kandidatov za nosilce individualnih funkcij v skupščinah družbenopolitičnih skupnosti in skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti je v zaključni fazi, zato je prav, da pozornost že namenimo nadaljnjim postopkom in nalogam za letošnje volitve. Med te sodijo tudi TEMELJNE KANDIDACIJSKE KONFERENCE (TKK), ki bodo potekale od 17. FEBRUARJA DO 4. MARCA 1988.

Sestava TKK je sicer določena v 16. točki Volilnega pravilnika (knjižica Volitve 1986/1), vendar pa v njenem delu lahko ENAKOPRAVNO SODELUJE, PREDLAGA IN SE OPREDELJUJE VSAK DELOVNI ČLOVEK ALI OBČAN iz temeljne samoupravne organizacije in skupnosti, za katero je sklicana TKK.

Naloge TKK so tokrat, glede na dejstvo, da so bili delegati, ki jih bomo predlagali kot možne kandidate za prevzem najodgovornejših funkcij, v veliki večini primerov izvoljeni že v letu 1986, nekoliko spremenjene. Kljub temu pa ne smemo zanemariti dejanske vsebine postopkov, ki so predvideni oz. določeni za TKK. Le-ta se sicer (s poslovníkom) samostojno odloči za način glasovanja, vendar pa se MORA OBVEZNO Z GLASOVANJEM OPREDELITI DO MOŽNIH KANDIDATOV ZA NOSILCE FUNKCIJ V SKUP-

ŠČINI OBČINE DOMŽALE.

Temeljna kandidacijska konferenca obravnava in se opredeli še:

— z glasovanjem ali oblikovanjem stališč in mnenj do predlaganih možnih kandidatov za nosilce individualnih funkcij v skupščinah SIS v občini

— z oblikovanjem stališč, mnenj in pripomb do predloga možnih kandidatov za predsednika Predsedstva SRS ter za nosilce funkcij v skupščini SRS in skupščinah SIS v republiki.

Za sklic TKK, njeno sestavo in potek sta odgovorna izvršni odbor OOS oz. predsedstvo KK SZDL.

UDELEŽENEC TEMELJNE KANDIDACIJSKE KONFERENCE LAHKO PREDLAGA DODATNEGA MOŽNEGA KANDIDATA. ČE PREDLOG PODPRE ENA ČETRTINA NAVZOČIH UDELEŽENCEV TEMELJNE KANDIDACIJSKE KONFERENCE, SE PREDLOG POSREDUJE OBČINSKI KANDIDACIJSKI KONFERENCI.

Predlogi možnih kandidatov bodo TKK posredovani po oblikovanju na skupni seji predsedstev OS ZSS Domžale in OK SZDL Domžale (za nosilce funkcij v občini), predlog možnih kandidatov za skupščino SRS in skupščine SIS v republiki, pa bo objavljen 17. februarja 1988.

V obdobju, po končanem evidentiranju do oblikovanja predlogov možnih kandidatov, torej do 15. februarja, bo koordinacijski odbor pri P OK SZDL Domžale pripravil pregled evidenti-

ranih možnih kandidatov, obravnaval in uskladi predloge vodstev družbenopolitičnih organizacij, predsedstvi OK SZDL in OS ZSS pa bosta ob upoštevanju ocen o dosedanjem delu nosilcev funkcij, posredovali predloge možnih kandidatov v obravnavo TKK.

OBČINSKA KANDIDACIJSKA KONFERENCA

Zaključek kandidacijskih opravil v občini se izvede na občinski kandidacijski konferenci (OKK), ki jo sestavljajo delegati TKK in družbenopolitičnih organizacij občine.

Tudi za OKK je določeno nekaj obveznih postopkov glasovanja. Tako se s TAJNIM glasovanjem določijo:

— kandidate za nosilce individualnih funkcij v občini (predsednik, podpredsednik SO, predsedniki in podpredsedniki zborov občinske skupščine)

— kandidate za predsednika Predsedstva SR Slovenije

— kandidate za nosilce vodilnih funkcij v Skupščini SR Slovenije.

Podobno kot na TKK tudi na občinski kandidacijski konferenci udeleženec OKK lahko predlaga dodatnega možnega kandidata in če je predlog podprla četrtina udeležencev, se predlog posreduje republiški kandidacijski konferenci.

Kandidacijske konference prav gotovo lahko še dodatno obogatimo, zato v združenem delu in krajevnih skupnostih velja razmisliti tudi o sočasni izpeljavi razprave o ustavnih spremembah.

KULTURNA SKUPNOST DOMŽALE
KRAJEVNA SKUPNOST MENGEŠ
ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ DOMŽALE
vabijo na

SVEČANO PRIREDITEV OB SLOVENSKEM
KULTURNEM PRAZNIKU S PODELITVIJO
KERSNIKOVH PLAKET IN IZROČITVIJO
OBNOVLJENEGA MENGEŠKEGA KULTURNEGA
DOMA

MENGEŠ, petek 12. februarja 1988

Ob 18. uri — Izročitev prenovljenega kulturnega doma in otvoritev razstave faksimilov pesmi Franceta Prešerna v lesozrezih Matjaža Brojana v predverju doma. Sodelovali bodo člani komornega orkestra Domžale-Kamnik pod vodstvom Tomaža Habeta in baritonist Janez Majcenovič.

Ob 18.30. uri — Kulturni program s svečano podelitvijo Kersnikovih plaket.

V kulturnem programu bodo nastopali mešani pevski zbor DKD SVOBODA Mengeš pod vodstvom Tomaža Habeta, folklorna skupina DKD SVOBODA Mengeš pod vodstvom Franca Jeriča, Mengeška godba pod vodstvom Smiljana Makelja in recitator Milan Marinič.

Slavnostni govornik bo predsednik skupščine Kulturne skupnosti občine Domžale dr. Miroslav Stiplovšek.

Kdaj zazvonite, telefoni?

INFORMACIJA O POTEKU AKCIJE RAZŠIRITVE TELEFONSKIH KAPACITET V OSREDNJEM DELU OBČINE DOMŽALE

Vse zainteresirane občane v sklopu akcije »4000« telefonov obveščamo, da kljub izredno težkim finančnim težavam Podjetja za PTT promet Ljubljana in stanja telefona v naši družbi akcija v razširitev telefonskih zmogljivosti v Domžalah relativno ugodno poteka. Stavba — prizidek, kjer bo locirana nova digitalna centrala je bila urejena v rekordnem roku, zgrajena še v lanskem letu, 3. 2. 1988 pa bo tudi tehnični pregled opravljenih del na obstoječem objektu pošte v Domžalah.

Tudi velik del opreme za novo telefonsko centralo je že lociran na pošti v Domžalah ter bo ISKRA takoj v začetku meseca februarja 1988 pričela montažna dela na svoji prvi digitalni centrali takšnih zmogljivosti Jugoslavije. Po sprejetih planskih usmeritvah Območne SIS za PTT promet Ljubljana za leto 1988 ima naložba v Domžalah precejšnjo prednost čeprav se zdaleč ni zaprta celotna finančna konstrukcija, s tem pa tudi roki pričetka obratovanja nove telefonske centrale. Pogoj za njeno nemoteno funkcioniranje je namreč izvedba radiorelejne povezave med Ljubljano in Domžalami ter povezava po optičnem kablu med Mengšom in Domžalami kot tudi preureditev centrale v Mengšu. Dobavni roki za uresničitev zgoraj navedenih povezav so dolgi in sicer kar 12 mesecev, zadeve pa še niso finančno pokrite. Glede centrale v Mengšu so bile možne tri različice in sicer:

(adaptacija obstoječe cen-

trale (brez novih števil), zamenjava centrale s sedanjo kapaciteto, zamenjava centrale z dodatnimi kapacitetami 800 števil. Podjetje za PTT promet Ljubljana podpira 3. varianto, ki pa je izredno finančno zahtevna, čeprav perspektivno gledano edino pametna. Program razvoja telefonije v osrednjem delu občine Domžale (brez Mengša) je bil po cenah še iz leta 1987 ocenjen na 7.000.000.000 din, ocena meneskega programa iz decembra 1987 pa je znašala 1.000.000.000 din. V sklopu akcije »4000 telefonov« v osrednjem delu občine Domžale je podpisanih pogodb ca. 2300, v sklopu meneske akcije pa je evidentiranih interesentov za telefon 420 v Mengšu in 40 na Dobenu.

Na podlagi vsestranske proučitve situacije so se predstavniki občine Domžale ter Podjetja za PTT promet Ljubljana dogovorili, da se zaradi nerešene finančne problematike v zvezi z razši-

ritvijo telefonskih kapacitet sklepanje pogodb z občani odloži do konca meseca marca 1988. Takrat bodo namreč tudi znani rezultati akcije posebnega sporazumevanja med Območno SIS za PTT promet Ljubljana, Podjetjem za PTT promet Ljubljana ter vsemi delovnimi organizacijami v Ljubljanski regiji glede dodatnega združevanja 8 din ob ceni telefonskega impulza za razvoj telefonije. Brez pozitivnega uspeha te akcije v ljubljanski regiji ne bo možno realizirati tudi najosnovnejših in prioritarnih programov, s tem da bo v občini Domžale verjetno še bolj pospešeno združevati ta sredstva kot v celotni regiji, če bomo želeli doseči osnovni cilj, da pri vseh interesentih v osrednjem delu občine Domžale zapojejo do konca leta 1990, kot je to zapisano v medsebojnih pogodbah, oziroma leto kasneje tudi v Mengšu.

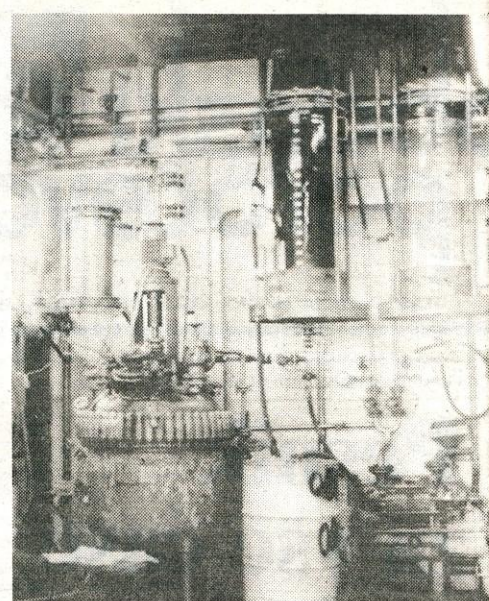
Podjetje za PTT promet je tudi pričelo z intenzivnimi

aktivnostmi na novelaciji projektne dokumentacije za osrednji del občine Domžale, tako da računamo, da bomo najkasneje v drugi polovici leta 1988 pričeli tudi z gradnjo samega telefonskega omrežja v osrednjem delu občine. Istočasno pa se naj bi v letu 1988 izdelala tudi projektna dokumentacija za telefonsko omrežje v Mengšu in za Dobeno.

Občane tudi obveščamo, da smo v fazi izdelave idejnega projekta kableske telefonije v občini Domžale. Idejni projekt bo zajemal celotno območje občine, medtem ko se bodo glavni projekti izdelovali parcialno za tista področja, kjer bodo občani pokazali ustrezní interes.

Aktivnosti na tem področju bo vodil poseben gradbeni odbor, ki je že formiran, organizacijske posle za samo akcijo pa bo vodil DO Razvojni zavod Domžale.

Anton Preskar

Razmaščevala predstavljajo veliko ekološko nevarnost. Ko so izrabljena, jih kovinskopredelovalna podjetja shranjujejo kar na dvoriščih. Preserski Kemis jih zdaj regenerira in vrne industriji v ponovno uporabo.

Del dobskega smetišča je sedaj pokrit in zravnčan. Kaj se skriva spodaj? Črn izcedek se izliva s smetišča v Račo. Zapornci na dovozni cesti sta hrabro odprti in kdorkoli lahko pripelje na smetišče karkoli. Sic... 03-07

Pa se je vendarle premaknilo tudi za učence srednjega usmerjenega izobraževanja. V Domžalah se obetajo boljši časi. Gradnjo — izboljšanje pogojev za srednješolce so že pričeli.

Pred ustavno razpravo

Ob izteku leta 1987 je Zvezni zbor Skupščine SFRJ določil besedilo osnutka amandmajev, k ustavi SFRJ, ki je oblikovano na osnovi predhodne razprave o delovnem gradivu sprememb in dopolnitev ustave, o katerem smo razpravljali tudi v naši občini.

Javna razprava o izredno pomembnem dokumentu, ki bo predstavljal temelj za pripravo in sprejem ustavnih sprememb, bo potekala do konca aprila — po potrebi tudi dlje — v vseh temeljnih okoljih. Nosilec in koordinator razprave bo v naši občini posebna delovna skupina v okviru Predsedstva OK SZDL, ki bo razpravo spremljala in pripravila tudi končno poročilo o poteku razprave. Program o poteku vseh aktivnostih pa bo oblikovan in sprejet v okviru Predsedstva OK SZDL Domžale.

Osnutki dokumentov, o katerih bomo razpravljali, so objavljeni v časopisu DELU (13. 1. 1988), DNEVNIK (14. 1. 1988), razpravi pa je namenjena tudi 2. številka Skupščinskega poročevalca, v kateri so poleg osnutkov amandmajev objavljene tudi vse obrazložitve.

Da pa bi bile bodoče spremembe temeljnega pravno političnega dokumenta, kakršen ustava SFRJ zanesljivo je, kar največji odraz volje in hotenj delovnih ljudi in občanov, moramo omogočiti in organizirati obsežno in kvalitetno javno razpravo, ki bo mobilizirala delovne ljudi in občane, obenem pa na nadgradila, dopolnila in še boljše argumentirala vsebino že doslej oblikovanih stališč in usmeritev.

Tako bomo v razpravi posebno skrb namenili:

— zavzemanju za dosledno spoštovanje izhodiščne opredelitve, da ustavne spremembe ne

bodo posegle v temeljna načela ustave,

— trdnemu stališču, da so republike in avtonomni pokrajini odgovorne za lasten razvoj in za razvoj socialistične skupnosti kot celote,

— prizadevanje, da narodi in narodnosti v republikah in pokrajinah ter delavski razred in vsi delovni ljudje svobodno upravljajo s svojim delom in z rezultati tega dela,

— zavzemanju, da imajo organizacije združenega dela na enotnem jugoslovanskem trgu enakopraven položaj.

Se posebej bomo v razpravi pozorni pri obravnavi tiste vsebine, ki se nanaša na odnose v federaciji in zadevajo v nacionalno identiteto in suverenost narodov in narodnosti Jugoslavije, obenem pa si bomo prizadevali za takšne spremembe, ki bodo spodbujale hitrejši, gospodarski, družbeni in kulturni razvoj ter večjo demokratizacijo.

Za uspešno izvedbo javne razprave moramo zagotoviti učinkovito angažiranje vseh subjektov, frontno organiziranih v socialistični zvezi.

SOCIALISTIČNA ZVEZA je organizator javne razprave, ki hkrati prevzame konkretno izvedbo razprave v tistih delih osnutkov amandmajev, ki so vsebinsko neločljivo povezani z vlogo socialistične zveze:

- delegatski in skupščinski sistem,
- volilni sistem,
- komunalni sistem,
- ustavnost in zakonitost,
- pravosodni sistem ipd.

ZVEZA SINDIKATOV je koordinator javne razprave v združenem delu zlasti o tisti skupini amandmajev, ki zadevajo družbenoekonomski sistem in združeno delo.

ZVEZA KOMUNISTOV, ZVEZA ZDRUŽENJ BORCEV NOV in ZVEZA SOCIALISTIČNE MLADINE ter DRUŠTVA IN DRUŽBENE ORGANIZACIJE se vključujejo

v razpravo na vseh ravneh svoje organiziranosti.

Posebno pozornost moramo nameniti ZNANOSTI IN STROKI (društva ekonomistov, pravnikov ipd), ki lahko prispevajo tehtna mnenja amandmajev, katerih vsebina je povezana z njihovim strokovnim delom.

POSEBNO POMEMBNO VLOGO v javni razpravi imajo sredstva javnega obveščanja, ki bi morala z objektivnim, celovitim in kontinuiranim spremljanjem javne razprave obveščati delovne ljudi o njenem poteku in danih predlogih, pobudah in pripombah. Zato je potrebno, da se tako v uredništvih posameznih glasil delovnih organizacij, kot v glasilih posameznih KS, društev in družbenih organizacij pravočasno vključijo v razpravo in tudi sami prispevajo delček v razpravo.

Obenem pa bo javna razprava tudi priložnost, da prehtamo in se soočimo s slabostmi v družbeni praksi v vseh okoljih in ob upoštevanju ugotovitev in stališč iz Kritične analize političnega sistema socialističnega samoupravljanja ter kongresnih dokumentov družbenopolitičnih organizacij poiščemo najustreznejše rešitve, ki bodo preprečevale neuresničevanje in nespoštovanje sprejetega in dogovorjenega v naši družbi.

Predsedstvo Občinske konference SZDL Domžale pričakuje, da se bo poleg osnovnih oz. temeljnih organizacij posameznih družbenopolitičnih organizacij, družbenih organizacij in društev, v razpravo vključilo kar največ delovnih ljudi in občanov, ki želijo in hočejo prispevati svoje videnje sprememb oz. dopolnitev naše ustave. Obenem se predlaga, da vsa temeljna okolja javno razpravo povežejo s konkretnimi aktivnostmi, ki jih vodijo v skladu s programi dela ter s pripravami in izvedbo volitev najodgovornejših funkcionarjev v skupščini občine in SIS.

V. V.

Nekateri od udeležencev okroglo mizo o zdravstvu v domžalskem Slamniku

Svoje zastopnike je na okroglo mizo o zdravstvu poslala tudi večina domžalskih delovnih organizacij

Ena od zadnjih pridobitev v domžalskem zdravstvu je služba nujne medicinske pomoči

Okrogla miza o zdravstvu v naši občini:

Bolnik je zdravstvo, bolezen pomanjkanje denarja...

Okroglo mizo o zdravstvu sta soorganizirala OK SZDL Domžale in Občinski sindikalni svet Domžale, ki jo je pripravila o aktualni problematiki zdravstva, so bili predloženi domala vsi aspekti dela izvajalcev zdravstvenih storitev, pa tudi zahteve kakšno zdravstvo uporabniki pričakujejo. Okrogla miza 26. januarja 1987 v Napredkovem Slamniku je zlasti poudarila problem pomanjkanja sredstev in predložila osnovno vprašanje:

Stroški za zagotavljanje zdravstvenih storitev našim občanom so večji od sredstev, ki se zberejo v ta namen po prispevni stopnji.

Osnovno razmišljanje za okroglo mizo o zdravstvu je prispeval predsednik OK ZSMS Domžale Maks Jeran. Zdravstvo je prednostna panoga v naših družbenih dejavnostih, saj smo zlasti za vprašanja, ki zadevajo naše zdravje, zelo občutljivi. Ob poslabšanju splošnih družbenoekonomskih razmer v naši državi se je izredno zaostri tudi financiranje zdravstva, ki ga ni več moč uresničevati v celotnem obsegu in kvaliteti kot doslej.

Podatki, ki ilustrirajo stanje v našem zdravstvu, resnično niso preveč spodbudni. V naši občini imamo med vsemi občini iz Ljubljanske regije najvišji odstotek bolniških izostankov (na 100 zaposlenih je bilo v letu 1986 več kot 2100 izgubljenih delovnih dni). Ta podatek »o bolniških« je za našo občino večji kot pri vseh drugih občinah regije in za 8 odstotkov večji tudi od republiškega.

Razpravljalci na okrogli mizi so se vpraševali, mar smo v Domžalah bolj bolni kot drugod in kaj je tisto, kar prinaša ta zaskrbljujoči podatek. Morda je glaven razlog za to res v podatku, da je v občini kar 54 odstotkov zaposlenih žensk, iz tega pa izhajajo tudi nekatere

Zdravstveni dom Domžale je osnovna ustanova, ki skrbi v občini za naše zdravje.

re specifičnosti, ki jih status ženske — delavke prinaša v podatke o bolniškem staležu. V kako težavnem položaju se je znašlo domžalsko zdravstvo med drugimi ilustrira tudi podatek, da so se primerjalni zneski (plačila računov Univerzitetnemu kliničnemu centru) med letoma 1986 in 1987 povečali po indeksni stopnji 329.

Nanizani so bili podatki o tem, koliko v Ljubljani na UKC (Univerzitetni klinični center) stanejo posamezne zdravstvene in druge storitve, preiskave, samo bivanje v bolnici in podobno. Gre za velike zneske, ki jih mora poravnati Občinska zdravstvena skupnost in ki bodo še bistveno večji ob nedavni podražitvi zdravil za 24 odstotkov.

Kot je povedala Marinka Repič, predsednica Občinske zdravstvene skupnosti Domžale. Repičeva je z nekaj podatkov v naši Občinski zdravstveni skupnosti, kjer se je poraba povečala zelo nekontrolirano. To je tudi eden osnovnih razlogov za izgubo v zdravstvu.

Dr. Ivo Pevec, vodja TOZD SOZV iz Zdravstvenega doma Domžale (le-ta je porabnik približno tretjine

sredstev OZS) je opozoril na nekaj temeljnih značilnosti. Morda bi iz njegovega pogleda na praktične okoliščine v zdravstvu izločili le enega: vse več je ljudi s subjektivnimi zdravstvenimi težavami, ki jih ljudje želijo pozdraviti v zdravstveni ustanovi, po svoji naravi pa gre za zadeve, ki bi jih v združenem delu morali opravljati za to zaposleni strokovnjaki v tovarnah, in sicer psihologi, sociologi, socialne delavke. Tako se rezultati slabih odnosov in drugih marginalnih stanj prenašajo v zdravstvo, ko spet ne gre za majhna sredstva.

Ob tem velja omeniti tudi zanimivo razpravo dr. Mitje Šircelja, ki je ocenil, da je mnogo teh finančnih zagat posledica velikih občinskih apetitov, megalomanskih načrtov, intenzivnega in ekstenzivnega priseljavanja ter drugih projektov, ki posledično vsi prinašajo s seboj nove in nove naloge za družbene dejavnosti.

V nadaljevanju je bilo mnogo govora o delu obratnih in šolskih ambulant. Iz teh okolij smo slišali za delo zdravstvenih delavcev samo dobre ocene, saj teh oblik in pravic — kot so zagotovili udeleženci okrogle mize iz združenega dela — ne želijo krčiti.

Tema »financiranje domžalskega zdravstva« je bila predmet že več razprav na izvršnem svetu, ki je o tej temi sprejel tudi celo vrsto sklepov. Večino le-teh so udeleženci okrogle mize tudi podprli. Niso pa mogli najti hitre in efikasne rešitve (kljub drastičnim pobudam izvajalcev za pridobivanje sredstev od drugih interesnih skupnosti), ki bi kmalu zagotovile za rešitev teh vprašanj dovolj sredstev. Gotovo je, da je to tudi in predvsem stvar odločitev na republiški ravni, kamor naj bi naši delegati na okrogli mizi izrečene pobude, mnenja in stališča po obravnavi na frontnem in sindikalnem svetu tudi prenesli.

OKROGLA MIZA O ZDRAVSTVU JE VSEKAKOR POMENILA ZANIMIV IN CELOVIT UVOD V SKORAJ VSA TEMELJNA VPRAŠANJA, KI ZADEVAJO TAKO IZVAJALCE, KOT TUDI UPORABNIKA. POMENILA JE PRIZNANJE ZDRAVSTVENIM DELAVCEM ZA DOBRO, KVALITETNO DELO V STROKI, NALOŽILA PA JE TUDI PREDVSEM, DA OB RACIONALNI PORABI ZAGOTOVIMO ZDRAVSTVU TAKE POGOJE, DA ZA OBČANE NE BO BISTVENO SKRČENA ZDRAVSTVENA SKRB V NOBENI OBLIKI IN POGLEDU.

TO SEVEDA NE BO LAHKO, SAJ STA OBE ZAHTEVI V NEPOSREDNI OPREKI, VENDAR POSKUSITI VELJA. NAVSEZADNJE NI FRAZA, DA JE ZDRAVJE RESNIČNO NAŠE NAJVEČJE BOGASTVO.

Brojan

V dvorani na Vrhpoljah pri Moravčah je bilo zopet veselo:

Pobude, ideje, načrti...

Videti je, da nova dvorana na Vrhpoljah ne bo samevala. V nedeljo popoldne je bilo zopet veselo. Šolniki so se z GD domenili, da bodo pripravili sprejem cicibanov v pionirje v tej dvorani. Dobra poteza, ni kaj. Že veliko pred pričetkom proslave so radovedni otroci polnili dvorane, si ogledovali ozvočenje, klepetali in razmišljali, ali jih bo tudi tov. ravnatelj iz matične šole v Moravčah prišel poslušat.

Na Vrhpolju je namreč podružnična šola s štirimi razredi in to v kombinaciji prvi-drugi in tretji-četrti razred skupaj. Srečni so lahko, ker imajo čudovita in požrtvovalna učitelja, tov. Peniča in tov. Pačnikovo. Ja, pa tudi na kuharico, ki skrbi za njihove želodčke, ne smemo pozabiti.

Ob 15. uri je zadonela iz grl otroškega pevskega zbora OŠ Vrhpolje himna in vsi s tov. ravnateljem na čelu smo stali mirno. Po govoru predsednika SZDL tov. Toneta Pačnika se je pričel program učencev, s pesmimi, recitacijami in tudi igrice »Pojdimo se partizane« so nam zaigrali. A najmlajši so vendarle čakali na svoj trenutek.

Predsednik Pionirske organizacije Maks Merela je imel govor in cicibančke svečano zaobljubil, jim podelil pionirske simbole, nato so sledile čestitke. Še nekaj recitacij in pesmic in proslave se je končala. Pogostili so novopečene pionirje in nastopajoče.

Čestitke tovarišu in tovarišici za lepo organizirano in izpeljano proslavo, v katero sta vložila mnogo truda in svojega prostega časa. Manjka nam tako požrtvovalnih ljudi.

Za Vrhpoljčane se ni treba bati. Zelo so aktivni in udarniško nastrojeni.

Veliko želez imajo še v ognju. Pred kratkim so namreč ustanovili sekcijo tamburašev, ki je že pričela z vajami. Želijo pa ustanoviti še moški pevski zbor in dramsko skupino, zato ste pevci in igralci vabljeni v njihove vrste.

Tudi silvestrovanje pripravljajo. Rezervacije so že v prodaji. Organizator GD obljublja, da lačni in žejni ne bodo, pa tudi zabave ne bo manjkalo. Ja, vsega pa tudi ne smem izdati. Dovolj zaenkrat. Želimo, da bi kulturno življenje v tej KS res zaživel, saj obisk ni bil tako številčen, kot si organizatorji in nastopajoči želeli.

Dogaja se, pa ne samo v tej KS, da je nastopajočih več kot gledalcev...

Veronika

V zadnjem času so se v občini pojavili zaboji za steklo. Opazili smo, da posamezniki steklo odlagajo kar v bližino teh zabojnikov, ob tem pa ne vemo, ali zaradi tega, ker so bili zabojniki polni

Iz društva za boj proti sladkorni bolezni Domžale pišejo

Zapis z rednega letnega občnega zbora Društva za boj proti sladkorni bolezni Domžale

Novembra meseca je minilo 1 leto, odkar smo v Domžalah ustanovili Društvo za boj proti sladkorni bolezni. Ustanovili smo ga zaradi velikega števila obolelih za sladkorno boleznijo v naši občini.

V predavalnici ZD Domžale smo se v enoletnem delovanju društva zbrali člani že tretjič. Poleg tokratnega obveznega dela občnega zbora je bilo za nas člane najzanimivejše predavanje dr. Janeza Svoljške z naslovom: O posledicah sladkorne bolezni. Najlepši del pa je bil seveda kulturni program, v katerem so sodelovali učenci glasbene šole iz Doba in njihovi recitatorji. Ob prijetnih zvokih in čutnih besedah smo za kratek čas pozabili na naše osnovne težave, to je na bolezen samo.

O problematiki sladkornega bolnika in skrbi zanj je spregovoril predsednik našega društva tov. Janko Mihelič. Glavni običnega zbora dr. Ivo Pevec, vodja TOZD SOZV ZD Domžale pa je razgalil kritično materialno stanje Zdravstvene skupnosti Domžale in v zvezi s tem tudi s problemi izplačila zdravstvenih storitev delavcev ZD Domžale.

Iz poročila blagajničarke društva je razvidno, kako težavno je njegovo delovanje, če se financira zgolj iz nizke članarine. Pred pričetkom zbora so udeleženci člani društva in njihovi svojci lahko kupili tudi strokovno literaturo in Diemon. Zahvalili smo se strokovnim delavcem iz posvetovalnice za diabetike ZD Domžale, ki so vse leto zelo aktivno sodelovali in nam s svojim znanjem največ pomagali pri našem delu.

Sestanek in zbor društva je odlično povezoval podpredsednikov tov. Pišek Slavko in ga zaključeval z dejstvom, da se bomo za razrešitev problemov zavzemali preko pristojnih organov, saj OK SZDL podpira naše delovanje in kot član pove, da je prijetno delovati v našem društvu, kjer smo bili deležni razumevanja iz strani zdravstvenih in vodilnih delavcev ZD Domžale.

Aktivnost v OK ZSMS:

Novinarska šola tudi letos

COP (Center za obveščanje in propagando) pri OK ZSMS Domžale že drugo leto zapored organizira tečaj oziroma novinarsko šolo. Letos smo se odločili, da bomo pripravili nadaljevalni tečaj. Zbrali se bomo ob koncu februarja, sam program pa bo pester.

Že lani je bilo zanimanje med mladimi veliko. Vseč jim je bil način podajanja znanja in prenašanje izkušnje bodičim novinarjem. Poleg tega pa so se med mladimi razvile čvrste prijateljske vezi. Tako se v okviru COP-a zbiramo v prostorih OK ZSMS Domžale, kjer pregledujemo naše prispevke za Občinski poročevalec. Skratka, trudimo se, da bi čim bolj poskrbeli za obveščanje v Domžalah.

V letošnjem letu bo poudarek na samem pisanju različnih vrstnih sporočil. Tako bomo naši mladi novinarji še bolj spoznali kako napisati vest, sporočilo, komentar, kritiko, članek, reportažo, polemiko, gloslo, intervju... Prav gotovo

pa bo najzanimivejše spoznavanje novega medija novinarstva, saj bomo v sklopu letošnjega tečaja »organizirali« tudi enodnevno ekskurzijo na RTV Ljubljana, kjer si bodo člani novinarske šole ogledali radijsko in televizijsko hišo.

Tu se bodo seznanili, kako nastanejo različni prispevki, ki jih nato vključijo v dnevna obvestila in druge informativne oddaje. Prav gotovo bo ta poprežitev mlade zelo navdušila. Tečaj novinarske šole bo trajal okvirno štiri dni. Zbralo se bo okrog dvajset članov novinarske šole. Vse zainteresirane vabimo k sodelovanju.

COP pri OK ZSMS Domžale
Nataša Velkavrh

OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO:

Pred kratkim sva šla s prijateljem na hrib Šumberk. Hotela sva narisati tloris Domžal za opremo zvezka. Ko sva narisala, naju je valobilo potepanje.

Šla sva po gozdni poti v neznano. Hodila sva mimo treh križišč, vendar sva šla vedno po desni poti. Prišla sva na Podrečje. Odšla sva proti Pustovki. Naletela sva na majhnega psa. Psa je bila samo kost in koža. Bil je vseh sestradan. Misliha sva, da je pobežal, ker je imel ovratnico.

Ko sva prišla do mojega doma, sem mu na dvorišče prinesel pasteto, ki je na ni hotel pojediti. Prijatelj mi je dal še kosček klobase, ki je pa tudi ni maral. Vsi smo menili, da je klobasa slabo pečena. Ker sem moral domov, ne vem, kaj se je zgodilo s psom.

Andrej Andrič, 3. c
OS Šlاندrove brigade, Domžale

Lepega dne me je mamica spustila za eno uro na igrišče. Nekaj časa sem igral z Evgenom in Petrom košarko. Kmalu sem se igre naveličal in z Evgenom sva jo pobrala na motokros progo Močilnik v Dobu.

Fantje v pisanih dresih so drveli mimo naju. Uživala sva v njihovi hitri vožnji. Od navedenih gum je v naju letelo blato. Čedalje bolj sva bila umazana po obrazu in po oblazinah. Na zgornjem delu proge so se pokazale glavičve treh malih motokrosistov. Nenadoma je prvi zavil s proge, drugi in tretji pa sta padla nanj. Hujše ni bil poskodovan nihče. Radovedna, kot sva bila, sva odhitela na kraj nesreče. Dobro sva pazila na hitro vozeče motokrosiste na progi. Ko sva prispela na kraj nesreče, so bili že vsi trije mladi vozniki na motokrosih in si čistili lažje odrgnine.

Precej dolgo sva se zadržala, zato sva domov zelo hitela. Ker sva z Evgenom prepozno prišla, sva morala poslušati pridigi najinih mamic. Oba sva jima obljubila, da ne bova šla več na potep. Naslednji dan pa sva se dogovorila, da se dobiva na Šumberku. To sva mož be-sede!

Primož Gabrič, 4. c
OS Šlاندrove brigade, Domžale

Pred tremi dnevi je še deževalo. Danes pa je kot za spremembo posijalo sonce. Čudovit dan za kakšen kratek potep, sem si mislila. In tako je mislila tudi moja starejša sestra Spela.

Komaj sva čakali na kosilo, saj prej nisva smeli oditi. Tina, ta Tina pa se je na naju obesila kot klop. S seboj je vzela še Runa, ki ga je nato obesila meni. Hodile smo po hribčkih in dolinčkah, lužah in blatu. Nekje pri Krumpkeru smo zavile na stransko cesto, ki je peljala v gozd. Ta cesta je bila še bolj blatna kot prejšnja. Ob poti je rastle kostanjevo drevo. Na tleh ni bilo nobene kostanjeve, niti v ječici, niti brez nje. Zaele smo tresiti drevo, nekaj kostanjev je padlo v največje blato.

nekaj na Runa, ki je pobežal in smo ga potem klicale najmanj deset minut. Na kostanje smo popolnoma pozabile. Počasi smo odkorakale naprej po travniku. Runo je medtem našel dve žabi, nekaj metuljev, mrtvo miš in enega pasjega prijatelja. Ker sm ga prijazno pobozale, nam je sledil do doma. Runo seveda ni imel nič proti, me tudi ne, mama pa je bila seveda »presrečena«.

Tako se je kratek potep končal s prepričano zaradi psa, ki smo ga pripeljale s seboj.

Urša Colarič, 7. c
OS Šlاندrove brigade, Domžale

Ponoči se mi je sanjalo o potepu. Hodila sem po neznanih poteh in seveda zašla. Hodila sem po področjih, kjer so medvedji. Enega sem videla in tudi on mene. Ne vem, ali sem se zbudila zaradi strahu ali česa drugega. A videla sem svojo sobo in poznane reči. Prislulnila sem. Vse je bilo tiho. Torej še vsi spijo. Obšla sem se in pozajtrkovala. Hotela sem na potep. Mama nisem hotela buditi, zato sem vzela listek in nanj napisala: ZA KOSILO BOM DOMA. PRICA-KUJTE ME! TINA

S seboj sem vzela nekaj hrane in odšla. Šla sem prosto Krumpkeru. Po poti sem jedla maline, borovnice, jagode in robidnice. Ker mi niso skoraj nič pomagale in mi je že pošteno krulilo po želodcu, sem se ustavila in pojedla vse kruh, ki sem ga vzela s seboj. Ko sem se najedla, sem odšla naprej. Hodila sem še kakšno uro. Ko sem pogledala na uro, so se kazale premaknili že na pol dvanajstih. Kaj, če bo kosilo ob dvanajstih? Zaešla sem teči. Kar sem prehodila v dveh urah, sem se zdaj pretekla v dvajsetih minutah. Jasno, nič se nisem ustavljala, tekla sem z vso močjo. Domov sem prišla nekaj čez dvanajsto. Požrla sem sli-no. Mama se je jezila in vpila: »Kaj si odšla brez našega dovoljenja?« »Saj ne bom nikoli več odšla brez dovoljenja,« se je izvil iz mene prestrašen in piskajoč glasek. Odšla sem v sobo.

Ceprav me je mama ostela, je bil to vseeno lep potep po gozdu. V sobi sem si obljubila, da tega res ne bom nikoli več naredila in to obljubo sem držim. Od tedaj ne grem več na potep, ampak le na dolg ali kratek sprehod.

Tina Colarič, 5. b
OS Šlاندrove brigade, Domžale

Danes sva šla z Mirom k Bistrici. Peljala sva Runa na sprehod. Nisva imela ure.

Bila je že noč, mi smo pa še skakali in se lovili.

Ko smo prišli domov, je bila mama huda. Bil sem kaznovan in sem moral v posteljo.

Sašo Deisinger, 2. b
OS Šlاندrove brigade, Domžale

Simon Avbelj, letošnji republiški prvak v moto krosu do 250 ccm

Bil je lep sončen popoldan. V Dobu je potekala druga vožnja v moto krosu za naslov republiškega prvaka. Naenkrat zaslišim: »Simon, mi daš avtogram?« Obrnila sem se in zagledala Simona Avbelja. Prosila sem ga za nekaj trenutkov, ta čas pa sem izkoristila za ta intervju.

SIMON, KDO TE JE NAVDUŠIL ZA TA ŠPORT?

Ja, navdušil me je brat Marjan, kateri me je začel jemati s seboj na tekme že, ko sem bil še čisto majhen. Prvo tekmo sem obiskal s petimi leti, vendar pa je ta tekma z njim naredila name vtik v me in me popeljala v svet tekmovalnj...

NA KATEREM MOTORJU PA TEKMUJEŠ?

Vsekozi vozim in bom verjetno še naprej na Yamaha. Gre za japonski motor. Spominjam pa se, da ko nisem imel svojega motorja, pa sem ga večkrat skrivaj vzel kar svojemu bratu. Čeprav sem na tem 250 ccm motorju komaj dosegel tla, sem zelo uživala v vožnji. Sam pa

sem imel Tomosove motorje. Si predstavljate, kakšnega sem pripeljal domov, ko sem se pojavil z njim na kros progi?

KOLIKO ČASA ŽE VOZIŠ?

Vžiti sem začel leta 1983 in sicer s 16. leti, v kategoriji do 50 ccm. Še isto leto sem dosegel razveseljeve rezultate, saj sem na republiškem prvenstvu osvojil 4. mesto, kar me je zelo vzpodbudilo...

KAJŠNE OBČUTKE SI IMEL NA PRVI TEKMI?

Bila je pomlad. Lep dan v Oreho-vi vasi. Tekmovalje je bilo na nedeljo, jaz pa sem šel na soboto do bil svoj prvi tekmovalni motor: 50 ccm Kreidler. Od treme in pričakovanja nisem spal. Teško sem čakal uro odhoda, se razume, bolj zaradi radovednosti, kot pa zaradi uspeha.

KDO TI POMAGA PRI TRENINGIH?

Največ mi pomaga brat Marjan, ki ima že veliko izkušenj in nasvetov zame. Včasih me vzame s seboj

tudi na tekme svetovnega prvenstva, katere mi veliko pomenijo. Saj ni potrebno posebej omenjati, da so tuji tekmovalci kvalitetnejši... Zelo rad pa treniram z bratom Leonom, s katerim lahko tekmujeva med seboj brez zavisti...

KDO TI PRI TEM ŠPORTU NAJVEČ POMAGA?

Največ mi pomaga oče (sponzor). Brez njegove pomoči si ne morem zamisliti, da bi bil to, kar danes sem. Je že res, da ves denar vložim v ta šport, vendar je v današnjih razmerah premalo. Pa tudi ta šport pri nas še ni tako uveljavljen kot zunaj...

Od leta 1986 treniram v društvu Brežice. Letos nam to društvo omogoča nekoliko boljše pogoje, seveda na osnovi doseženih rezultatov — uspehov. Kar pa je zame najbolj razveseljuje, mi je društvo obljubilo nov motor.

KATERA TEKMA TI JE BILA NAJBOLJ PRI SRCU?

To je bila letošnja tekma, kjer

sem v Novi Gorici na državnem prvenstvu osvojil 4. mesto. Naj pomeni, da je to moj najboljši uspeh v dosedajni karieri. To pomeni, da sem dobil zaupanje vase, motivacijo za naprej, pa tudi v društvu sem dobil točko in ugled.

KAKO PA SE POČUTIŠ MED SAMO TEKMO?

Včasih je na progi res vroče. Ni časa niti gledati, koliko krogov je še do konca. Toda nekaj je res: manj treniraj in manj si pripravljen na tekmo, bolj trpiš na progi in tekma se ti vleče. Po drugi strani pa je veliko odvisno od konkurence: bolj se boriš, hitreje mine.

KAKO SE POČUTIŠ KOT REPUBLIŠKI PRVAK? KAKO NARJEJ?

Počutim se super. Sedaj vem, da sem na republiški ravni osvojil največ, kar se da. Želim pa, da bi se v državnem prvenstvu prebil med prvih pet v državi.

Hvala, Simon za prijeten pogovor. Želim ti še veliko uspeha v moto krosu in da bi se ti želje uresničile. Sama pa naj še dodam, da je verjetno res lepo spati med približno 80 pokali.

Melita Lisjak
COP pri OK ZSMS Domžale

Moje prvo srečanje s TV studiom

Bila je sobota, 5. decembra lani, jaz pa sem se z avtobusom peljala v Ljubljano. Navadno se ob soboto ne vozim v Ljubljano — razen če nimam izrednega pouka, zato je bila ta sobota izjema. Šla sem na RTV Center, kjer naj bi se z ostalimi delegati (približno 70 jih je bilo) sodelovala pri snemanju mladinske oddaje »Studio je vaš«.

Omenila sem delegate, s tem pa mislim vse, ki so bili izbrani na septembrskih avdicijah na televiziji za nove voditelje oddaj. K sreči sem navajena, da je okoli vedno mnogo ljudi, kajti drugače bi se ustrašila velike množice v avli TV centra.

Nekaj prijateljcev sem že imela z avdicije, takoj pa sem začela spoznavati tudi druge. Bili smo različnih starosti; imela pa sem občutek, da sodimo z najinimi prijatelji med »starejšo« generacijo. Kmalu je prišel po nas prijazen možak (in to celo brez zamude), ki se je pogovoril s starši tistih otrok, ki niso prišli sama. Odpeljal nas je v garderobe in nato še v studio, vendar nam je studio dovolil pogledati samo za hip. Po vrnitvi v garderobe sva s prijateljico Tino ugotovili, da so se »ti ljudje nabrali od vsepovednosti«. In ker sva bili neuničljivi (medtem, ko so bili nekateri prestrašeni), sva prav kmalu našli kakih pet let mlajše navihane, s katerimi sva pravi prijeto poklepeta-li. No, po dobri uri klepanja so nas končno le »nagnali« v studio.

Kako smo mladi v Moravčah preživeli silvestrski večer

Mnogi moravški mladinci so že precej pred novim letom oz. pred silvestrsko nočjo vedeli, kje bomo silvestrovali. Kajpada v prostorih OO ZSMS Moravče! Tisti, ki spadajo med bolj zagnane mladince, pa so tudi precej pomagali pri pripravi prostora in opremljanju, saj so želeli, da bi se vsi, ki se bodo odločili preživeti to noro noč v mladinskih, kar najbolje počutili. Ker je sama soba, ki je last OO ZSMS Moravče, precej majhna, so zaprosili še za del Partizanskega doma in ga tudi dobili. V ta del Partizanskega doma so postavili mize in klopi, v kot bife, nato pa so v ta prostor postavili no-voletno jelko in na primerno višino še TV sprejemnik. V standardnem prostoru mladinskega je bilo plesišče, ki je bilo prav tako primerno

okrašeno. Zadnje stvari so urejali še v četrtek popoldne. Ples z zabavo se je pričel ob 20. uri. Za glasbo je poskrbel predstavnik kluba lestvice slovenskih diskotek iz Moravč. Za pijačo in dobro glasbo je bilo poskrbljeno od začetka do konca. Približno ob 11. uri pa so organizatorji pripeljali tudi nekaj za okrepčilo. To je bila zakuska z domačimi klobasami in z dodatkom: tako so vsi pričakali novo leto siti in brez žede. Ko se je novoletna zabava približno ob pol petih zjutraj 1. januarja končala, so vsi izrazili željo, da naslednjo leto pričakajo spet skupaj.

Dani Stražar
COP pri OK ZSMS Domžale

Tudi Občinski poročevalec

Z današnjo številko pa se v javno razpravo o osnutku amandmajev ustave SFRJ vključuje tudi uredniški odbor Občinskega poročevalca, ki bo na straneh časopisa prinašal odmeve javne razprave, obenem pa objavljal tudi pisma oz. mnenja posameznikov, ki bi s svojimi predlogi, pobudami in pripombami želeli prispevati k dokončnemu oblikovanju omenjenega besedila.

Pišite nam! Povejte svoje mnenje!

Uredniški odbor

LETNA SKUPŠČINA RADOMELJSKIH UPOKOJENCEV

Izvršni odbor društva upokojencev Radomlj vabi vse svoje člane na redno

LETNO SKUPŠČINO

ki bo v soboto, 20. februarja ob 14. uri v kinodvorani Radomlje.

Istočasno upokojenci vabijo tudi vse tiste, ki so že upokojeni, pa še niso člani društva in pa tiste, ki so blizu tega, da se uvrstijo med upokojence.

Na rednem letnem občnem zboru bodo pripravili tudi krajši kulturni program, zato se obeta za upokojence in druge lep kulturni dogodek.

Marija Rožanc – najstarejša vaščanka Prikrnice

Marija Rožanc, po domače Antonočeva Micka, je bila rojena leta 1897, sedaj pa stanuje v Prikrnici. Letos je dopolnila 90 let življenja. O svoji mladosti je rada spregovorila:

»Pri hiši je bilo 11 otrok, zato sem morala kmalu od hiše, ker doma ni bilo dovolj hrane za vse otroke. Že z desetimi leti sem odšla živet k stricu v Peče, kjer sem živela 23 let. Zatem sem se preselila v Dvorje pri Krašah, kjer sem se poročila in rodila dva sina in hčerko. Preživljala sem se z delom na kmetijah, saj sem bila vojena kmečkica opravila že od rosnih otroških let. Ko so se otroci osamosvojiteli in prišli do kruha, sem se preselila v Krače, nato pa v Prikrnico, kjer živim pri svoji hčeri še sedaj.

Nekaj časa sem se lahko pomagala ljudem pri kmečkih opravilih, zadnja tri leta pa mi to onemogoča zdravje.

Marija pravi, da je vedno rada delala vsa kmečka opravila in da ima zelo rada zemljo in živali. Spominja se tudi obeh svetovnih vojn. Ko sem bila stara 17 let, se je v lepoto mladih let vmešala 1. svetovna vojna. Takrat je živela pri stricu v Pečah.

Druga svetovna vojna je privihrala, ko je bila stara 44 let in je živela v Dvorjah. Veliko je skrbelo za partizane. Njeno partizansko ime je bilo Majda. V Dvorjah so tri mesece skrivali v hiši parti-

zana, njenega bratranca Ljuzeta Gostiča, da ga ne bi dobili belogardisti. Bil je njen glavni. Ko pa si je malo opomogel in se je vračal proti domu, so ga ujeti belogardisti in ga imeli potep zaprtega do konca vojne.

Marija je tudi član ZZS Domžale. Redno se je udeleževala sestankov, ker pa je zdravlje zadnje čase tega ni dopuščala več, najraje ostane doma. Marija pravi, da se ji vasa Prikrnica močno spreminja. Mnogo je novih hiš, veliko je tudi drugih ljudi, ki jih je med tem časom že veliko komorilo ali pa so se odselili iz Prikrnice. Življenje poteka naprej. Ljudje se v vas dobro razumejo med seboj in si med delom pomagajo drug drugemu. Prikrnica je zanj najlepši kraj.

Zelo vesela je bila čestitke, ki jih je prejela za jubilej o številih sorodnikov, prijateljev in prijateljic. Veliko prijateljcev ima še iz mladih let, mnogo pa jih je med tem časom že pomrlo. Marija je zelo rada govori in lahko bi še veliko povedala o svoji preteklosti. Ko je človek star 90 let, iz njega kar vro besede v spomini.

Najbolj si želi zdravja, so je to največje bogastvo.

Marija hvala za pogovor in še veliko zdravih in srečnih let ji želimo in imenu vseh.

Maja Rems
COP pri OK ZSMS Domžale

Morda gre za premajhno obveščeno ali pa je organizacija tako slaba, čemur je pripomoglo tudi pomanjkanje snega. Karkoli že, tudi pravilnice, kotaljanja v Hali Domžale in pa matineeje v kinu kakšne večje stvari nismo zasledili... Tako sedaj mnogi nekoristno zapravljajo šas. Predvsem srednješolci in pa nekateri osnovnošolci se počutijo prikrajšani; saj tudi opravičeno! Pravzaprav morajo povečini upoštevati pravilo »znajdi se sam«!

Kljub vsemu pa smo zasledili mladinska organizacija na organizira ples in tako zagotovo za mlade težko pričakovano zvo; kako tudi ne, saj se zber veliko število mladih. Za prijatelje počitnice pa lahko živimo upanju, da ne bodo naši organizatorji tako zelo »odvisni od gaa«.

COP pri OK ZSMS Domžale
Velkavrh Nataša

Deseto leto vzreje in šolanja psov

Osmega maja bo deset let od ustanovitve Kinološkega društva Domžale. Od skromnih začetkov do danes se je razvilo v eno boljše društev za vzrejo in šolanje psov. V njegovih vrstah je že več kot 230 članov. S prizadevnim delom je to sicer mlado društvo doseglo zelo lepe uspehe. Največ zaslug zanje imajo prizadevni člani upravne odbora in njegov predsednik Janez Hribar. Društvene prostore so si uredili v opuščeni zgradbi na obronkih Šumberka, kjer je tudi vadišče za šolanje človekovih štirinožnih prijateljev.

Lani so v društvu že devet let prijavili tečaj za šolanje psov. Začel je v drugi polovici marca in končal junija. Udeležilo se ga je 36 tečajnikov, ki so po uvodnem teoretičnem delu usposabljali pse za delo v urbanem okolju. Neateri tečajniki so želeli svoje ljubljence predvsem vzgojiti za življenje v urbanih okoljih, drugi pa so pripravljali za delovne izpite. V prvem roku, 28. junija, je delovne izpite opravilo pred sodnikom Jaranom Zolnirjem sedem izmed šestih kandidatov. Marker za vaje obrambe je bil Jože Humar, ki je deloval tudi pri šolanju. Izpit B naredili: Miha Šlibar (pes Hani mandus), Miro Špenko (Hero), Anton Bokal (Iro), Janez Kosce (Jano), Jože Benčina (Irk Območje), Igor Matičič (Honda Golob-

va) in Martin Vrančič (Hektor).

Septembra so nadaljevali šolanje tisti člani, ki svojih psov za spomladanski izpitni rok še niso uspeli prijaviti in tisti, ki prvega preizkusa niso uspešno opravili. Drugi izpitni rok je bil 8. novembra. Markiral je Zvone Es, ocenjeval pa sodnik Brane Spindler. Izpite so uspešno opravili vsi prijavljeni kandidati. Irena Majnik s psico Ičo je naredila izpit A (samo vaje poslušnosti), izpit B (sledenje, poslušnost in obramba) pa so uspešno opravili Kristina Otrin (Hila), Marko Petelin (Irt) in Brane Dolinar (Iris). Zahtevnejši izpit 1 sta naredila Janez Velepč s Hektorjem in Igor Matičič s Hondo Golobovo, izpit 2 pa je opravil Janez Hribar z Grolom izpod Limbarske gore.

»Ugotavljamo, da si vedno več

ljudi kupuje čistokrvne pse različnih pasem. Želijo jih vzgajati za življenje in gibanje v urbanih okoljih, v naseljih in drugod,« pravi Janez Hribar. »Njihov cilj ni šolanje psa za nastope in tekovanja, temveč predvsem ta, da bi imeli poslušnega in ubogljivega psa. Zato številni tečajniki iz leta v leto naraščajo.

Zal imajo v društvu le tri inštruktorje, tako da so morali lani tiste, ki se niso pravočasno prijavili za tečaj, odklanjati. Odločili so se, da v šolskih skupinah ne bo več kot dva najst vodnikov s psi. Takšno delo je boljše, saj se inštruktor lažje posveti posameznikom.

Člani društva so lani opravili veliko prostovoljnih delovnih ur pri obnovi in dograditvi društvenega doma, ki pa žal še naprej ostaja brez elektrike. Uredili so tudi del zemljišča, ki so ga odkupili z denarjem, ki jim ga je namenil Sekretariat za ljudsko obrambo občine Domžale. Dejavnost društva namreč omogoča tudi uporabo psov za ljudsko obrambo in družbeno samozaveščenost, zato zanj namenljajo del družbenih sredstev.

Domžalsko kinološko društvo bo v jubilejnem letu dokončno uredilo vadišče za šolanje psov za reševanje izpod ruševin. Kinološka zveza je soglasala, da društvo, predvidoma v drugi polovici februarja, pripravi tečaj za reševanje izpod plazov na Veliki planini, tečaj za »ruševinar-

Skupina tečajnikov Kinološkega društva Domžale s sodnikom, markerjem in oskrbnikom društvenega doma po jesenskih izpitih na vadišču za Šumberkom (Foto Sašo Novak)

je» pa se bo pričel 22. marca ob 16. uri na omenjenem vadišču. Tečajniki bodo na njem dobili osnovne napotke za nadaljnje šolanje psov — reševalcev.

Društvo bo tudi letos pripravilo tečaj za šolanje psov. Prijavijo se lahko vsi, ki želijo svoje štirinožne prijatelje pripraviti za primerno vedenje v vseh okoljih. Vpis bo 12. februarja ob 15.30, teoretični del tečaja se bo začel 29. februarja, praktični pa na društvenem vadišču 3. marca. Izpiti šolanih psov bodo v Domžalah letos 2. junija in 29. oktobra.

O vsem tem, še posebej pa o dejavnosti v prihodnje bodo (so) govorili člani društva, ki se bodo 29. januarja zbrali na letni skupščini.

Sašo Novak

Mnogo novega za upokojence

Predsednik Zveze društev upokojencev občine Domžale Franc Jajec je meseca decembra preteklega leta sklical enajsto sejo iz petih društev upokojencev v občini Domžale.

Seje, ki je bila v prostorih društva upokojencev v Domžalah, se udeležilo večje število vabljenih. Pogovarjali so se o delu ZDU, o izvedbi tedna upokojencev, finančnem poslovanju in trenutnem stanju posameznih društev. Kratka poročila so podali predsedniki posameznih društev in delegati. Vsa o DU se srečuje s finančnimi težavami, kajti dotacije za vse dejavnosti, katere gojijo posamezna DU od športa, rekreacije in kulturne dejavnosti zelo malo. V letu 1988 pa bodo nastopile še večje težave financiranja se večje težave,

kajti denarja spet ne bo toliko, kot je potreba.

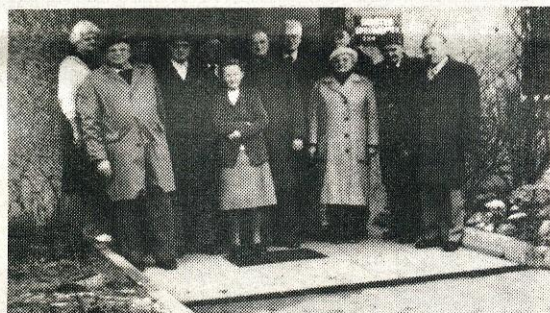
Jernej Lenič je podal poročilo o seji Skupščine SPIZ. Povedal je, da je seja bila burna, vendar so bili sprejeti predlogi o predavanju nadurnega dela o stopnji prispevkov in zavarovanju ostalih poklicev. Delegati ZDU občine Domžale so poročali o opravljenih izletih v letu 1987 in predlagali, da bi v letu 1988 izlete organizirali skupno po domovini, le manjše število pa v inozemstvo. Obenem želijo več povezave in pomoči po finančni plati od ZDU Domžale, saj bi lahko tako posamezna društva lažje delala kot doslej. Sprejeti so bili sklepi glede nujnega povišanja prispevkov kot so članarina DU po 1.000 din, samopomoč 1.000 din, VS ZDU 2.500.— din. Soglasno je

bil sprejet predlog za izplačilo društvene posmrtnine 25.000 din, republiški pa bo po sklepu ZDU Ljubljana znašal 75.000 din. Govorila je bilo tudi o uporabljanju doma upokojencev v Izoli. Regres za letovanje upokojencev z majhnimi prejemki bo znašal 25 odstotkov od prejemnikov pokojnine — odvisno od zmogljivosti posameznega društva Franc Avbelj-Lojko, ki je odgovoren za športno dejavnost,

priporoča, da je potrebno v posameznih DU takoj pristopiti k pripravi s treningi posameznih ekip za nastope ob tednu upokojencev.

Sprejet je bil tudi sklep, da meseca februarja pripravijo program o izvedbi tedna upokojencev občine Domžale, saj teden upokojencev postaja že tradicionalen.

Jože Novak

Upokojenci po sestanku v Domžalah

Ustanovljeno je kulturno društvo Domžale

Po dveh letih prizadevanj je končno le prišlo do ustanovitve Kulturnega društva Domžale. To se je zgodilo 28. 12. 1987 na ustanovitvenem običnem zboru v mali dvorani Glasbene šole Domžale. Sprejeta so pravila društva ter program dela in finančni plan za leto 1988. ter izvoljen 12-članski upravni odbor, ki je 19. 1. 1988 imel svojo prvo sejo.

Izvoljeni so vsi potrebni organi društva. Za predsednika društva je izvoljen Pavel Pevec, za podpredsednika pa je izvoljen Stane Habe. Tajnica društva je Milica Vidmar Danica, ki je poleg ostalega zadolžena za sprejem prijav za članstvo v kulturnem društvu. Sedež društva je v kulturnem domu na Ljubljanski cesti 61.

Namen društva je, da združuje občane, ki gojijo kulturno, umetniško, vzgojno in izobraževalno dejavnost in skrbijo za kulturno graditev in kulturno razvedrilo občanov.

Zaenkrat bo kulturno društvo delovalo v šestih delovnih skupinah in sicer;

- mešani pevski zbor
- dramska skupina
- deklški pevski zbor
- lutkovna skupina
- skupina za izrazni ples
- literarna skupina

Društvo je seveda odprto tudi za druge kulturne dejavnosti in bo vključevalo v svoje vrste zainteresirane posameznike in skupine.

Dramska skupina že nekaj časa pripravlja pusti kabaret in če bo vse potekalo po načrtih, bo premiera 11. februarja v veliki dvorani glasbene šole.

Jure Drljejan

Na podlagi 19. člena Samoupravnega sporazuma o temeljnih srednjoročnega plana Samoupravne komunalne interesne skupnosti Domžale za obdobje 1986—1990 je skupščina samoupravne komunalne interesne skupnosti Domžale na 26. seji Zbora uporabnikov in izvajalcev dne 24. 12. 1987 sprejela

SKLEP

o prispevku za priklon na javni vodovod in javno kanalizacijo

I.

Samoupravni komunalni interesni skupnosti Domžale se določijo prispevek za priključitev na javno komunalno omrežje. Na ta način zbrana sredstva se bodo uporabila za realizacijo srednjoročnega programa Samoupravne interesne skupnosti Domžale za obdobje 1986—1990.

II.

Pispevek za priključitev na javno vodovodno omrežje in za povečan odjem vode znaša:

- za stanovanja v družbeno usmerjeni stanovanjski gradnji 78.000
- za hiše individualne gradnje 156.000
- za vikende 233.000
- za prizidke, garaže, rekonstrukcijo (individualna gradnja) 1.4000 din/m²
- za gospodarske, negospodarske objekte ter obrtne delavnice 2.100 din/m²

III.

Prispevek za priključek na javno kanalizacijo znaša:

- za stanovanja v družbeno usmerjeni gradnji 311.000
- za hiše individualne gradnje 409.000
- za vikende 622.000
- za prizidke, garaže, rekonstrukcijo (individualne gradnje) 3.800 din/m²
- za gospodarske, negospodarske objekte ter obrtne delavnice 5.600 din/m²

IV.

Prispevki za priklon na javno komunalno omrežje se plačuje za obstoječe objekte neposredno pred priklpom na objekt, za vse novogradnje, rekonstrukcije (individualne, stanovanja družbeno usmerjene gradnje, za gospodarske in negospodarske objekte ter obrtne delavnice pred izdajo soglasij k gradbenemu dovoljenju s strani Komunalnega podjetja Domžale.

V.

Prispevka za priklon na javno komunalno omrežje ne plačajo tisti občani in organizacije, ki sodelujejo v krajevnih samoprispevkih ali plačajo Samoupravni komunalni interesni skupnosti Domžale komunalni prispevek, ob tem, da je revalorizirani referendamski znesek oziroma komunalni prispevek višji kot je opredeljeno v točkah II. in III. V kolikor je znesek samoprispevka oziroma komunalnega prispevka nižji, je občan oz. organizacija dolžna plačati razliko kot prispevek za priklon na javno komunalno omrežje. Za občane in organizacije, ki že pred uveljavitvijo tega sklepa združujejo sredstva potom samoprispevka ali so že plačali komunalni prispevek, ne pride v poštev ta sklep.

VI.

Zaradi racionalizacije postopka se prispevki zbira na žiro račun Komunalnega podjetja Domžale, ta pa

jih mora redno mesečno nakazovati na žiro račun Samoupravne komunalne interesne skupnosti Domžale.

VII.

Komunalno podjetje Domžale preda ob zaključnem računu poslovnega leta na Samoupravno komunalno interesno skupnost Domžale spisek vseh plačnikov z navedbo vplačanih zneskov: za objekte, za katere se odmerja prispevek na osnovi kvadratur, pa predložita tudi izračune obveznosti posameznega plačnika prispevka.

VIII.

Na ta način zbrana sredstva se porabijo za gradnjo vodovodnih in kanalizacijskih objektov skladno z letnim planom Samoupravne komunalne interesne skupnosti Domžale.

IX.

Prispevki za priklon na javne komunalne naprave se letno revalorizirajo v skladu s porastom cen v gradbeništvu.

X.

Z uveljavitvijo tega sklepa preneha veljati sklep skupščine Samoupravne komunalne interesne skupnosti Domžale o prispevku za priklon na javni vodovod in javno kanalizacijo z dne 15. 4. 1987.

Domžale: 24. 12. 1987
SAMOUPRAVNA KOMUNALNA INTERESNA SKUPNOST OBČINE DOMŽALE
Predsednik skupščine Franc HABJAN

Pomen in vloga knjižnic danes

Za izhodišče tega kratkega informativnega prikaza vzemimo čisto konkreten podatek: premalo intenzivno inovativno dejavnost v domačinski občini. Kot vemo, sta za inovativnost poleg volje determinantni predvsem dve predpostavki: kreativnost in znanje. Spodbujanje kreativnosti že nekako a priori sodi v domeno knjižnice in njenega delovanja. Premalo pa je še zavesti o novi vlogi knjižnic v sodobni družbi, ki bistveno zadeva tudi faktor znanja. Sledeči prikaz naj bi vsaj v grobem zamašil to luknjo v obveščenosti porabnikov.

1. Tradicionalna vloga knjižnice
Najširši in najosnovnejši temelji splošno-izobraževalne knjižnice je seveda še vedno branjanje narodne kulturne dediščine. Odveč je pripomniti, kakšnega pomena je le-ta a narodno zavest in identiteto pomnimo se partizanskih bojev, ki so se praviloma poimevale po slovenskih književnikih; tudi številna partizanska imena izhajajo iz nacional-

ne kulturne, predvsem literarne zakladnice. Poleg tega pa knjižnica s svojim celotnim fondom zapolnjuje tudi eno temeljnih človekovih potreb: potrebo po branju. Pa naj bo to resno, poučno, ali pa sprostilno in razvedrilno branje.

V času, ko sta življenjski standard in kupna moč močno upadla in so bralci bolj kot kdajkoli prej vezani predvsem na knjižnico, sta se njena vloga in pomen — tudi v tem klasič-

nem smislu — močno povečala.

2. Nova vloga knjižnice
Splošno — izobraževalna knjižnica seveda obdrži svojo tradicionalno vlogo. Poleg tega pa se razvija tudi v nov tip knjižnice, ki ga zahteva nova »znanstvena paradigma« ali — gledano s sociološko-tehnološkega vidika — tisto, kar imenujemo doba komunikacij in informacij.

Podlaga vsakemu uspešnemu gospodarjenju in ekonomiji je znanje, ki je sistematizirano v posameznih vedah in znanostih. Tu ne mislimo le npr. na inovacijski aspekt ali predvsem na naravoslovne znanosti, ki so materialna podlaga vsaki ekonomiji, ampak v enaki meri tudi na družboslovne vede, ki prav tako — v kibernetični dobji pa še posebej — vplivajo na same ekonomske procese. Elementarni material, iz katerega izhaja vsaka znanost, je podatek, informacija. Brez vsestranske in zadostne informacije ni znanja, brez znanja ni znanosti, ni uspešne ekonomije in ni tudi uspešno rešenih družbeno-socialnih problemov.

Tega dejstva se zelo dobro zavedajo tiste DO, ki organizirajo lastne INDOK centre. Pridobivanje informacij je tako kompleksen proces, da zahteva posebne službe. Perspektiva knjižnic in knjižničarstva gre natanko v to smer: ne le shranjevanje, ampak predvsem posredovanje čimveč podatkov, informacij. Poleg uveljavljene nove (računalniške) tehnologije zahteva to seveda dodatno angažiranje novega, strokovnega, včasih tudi nekoliko drugače profiliranega kadra.

Takšna prestrukturacija knjižnice ima kot praktični (in organizacijski) rezultat omogočeno medknjižnično izposojlo (fond splošne knjižnice ne more npr. zajemati tudi vseh knjig neke specialne stroke; ob urejeni medknjižnični izposoji je to tudi nepotrebno in celo ekonomsko nesmiselno). Druga posledica je pregled nad informacijami: s preglednim uvidom — računalniškim seveda — v fond med seboj povezanih knjižnic lahko knjižničar porabniku posreduje ne le podatek, v kateri knjigi oz. re-

viji bo našel iskano informacijo, ampak tudi podatek, v kateri knjižnici — če je matična nima — lahko knjigo ali revijo dobi.

Poleg knjige dobiva poseben pomen periodična strokovna publicistika. To je v prvi vrsti posledica očitnega dejstva, da so revijalni članki ažurni, aktualni, sprotni, knjige pa na izid čakajo tudi po več let. V nekaterih strokah je tako knjiga ob izidu praktično že zastarela. Zato dajejo knjižnice poseben poudarek nabavi strokovne periodike. Ob primerni koordinaciji nabave knjižnic nekega področja lahko to področje pokriva veliko število naslovov strokovne periodike.

3. Stanje in perspektive

Knjižnice Domžale

Kako se v zgoraj shematizirani (in seveda nepopolni) prikaz vključuje domačinska knjižnica?

— Kot vse splošnoizobraževalne knjižnice mora tudi Knjižnica Domžale z nezmanjšano vneto ohranjati svojo klasično vlogo izposojevališča — predvsem leposlovne, vedno bolj pa tudi poljudno-znanstvene in strokovne literature. Kot že rečeno, se je ta njena vloga v sedanjih krizi življenjskega standarda še povečala. V Sloveniji velja za eno redkih vzorčnih knjižnic, po številu novih naslovov pa je prav tako v samem vrhu (sproti kupuje praktično ve knjige, ki izidejo pri slovenskih založbah, poleg tega pa še velik del srbohrvaške in tujejezične literature). — Poleg tega se tudi dinamično — v okviru materialnih možnosti — prilagaja svoji novi vlogi. In sicer s prizadevanjem za ustrezno dopolnitev kadra ter s prizadevanjem za čimbolj kvaliteten informacijo. To zadnje udejanja predvsem v obliki treh dejavnosti: a) preko urejanja vseh treh katalogov (AIK, NK, UDK); b) preko osebnega študija in zbiranja informacij; c) preko medsebojnega informiranja. Projekt za najbližjo prihodnost je enoletni računalniški sistem, ki bo poenostavil in seveda tudi izboljšal »ponudbo informacije«.

— Ker je naravoslovna strokovna literatura prisotna že v nekaterih strokovnih knjižnicah in INDOK centrih, je logično, da se domačinska knjižnica — čeprav kupuje strokovne knjige z vseh področij — vendarle nekoliko bolj koncentriira na družboslovno literaturo. Predvideni enotni računalniški sistem bo omogočil posredovanje informacij in — v okviru medknjižnične izposoje seveda — tudi izposojlo knjig iz ostalih strokovnih področij.

— V zadnjih letih je domačinska knjižnica izredno povečala fond periodične publicistike (v zvezi s tem je predvidena tudi katalogizacija posameznih člankov, ki bo zelo izboljšala ponudbo strokovnih informacij). Če bo uspel projekt predvidene (preko enotnega računalniškega sistema realizirane) koordinacije knjižnic, pa bodo na voljo tudi periodične publikacije ostalih knjižnic tega območja. Uvid v skupni fond bo seveda dostopen preko računalnika.

Kar se mogoče sliši kot utopija, je v razvitih deželah že nekaj časa vsakodnevna stvarnost. Tudi v Domžalah smo z eno nogo že v tej prihodnosti: z jasnim programom in projekti ter z dinamično reorganizacijo dela in poslovanja. Prav bi bilo, da v zavest vsakogar pride dejstvo o znanju kot pogoj vsakega napredka. Nova vloga knjižnic je natanko v tem, da znanje ne le skladišči, ampak predvsem posreduje.

Tomo Virk

Mlada akademska slikarka Urška Žajdela se predstavi

Kot druga se je s samostojno razstavo v novem Likovnem razstavišču Domžale 22. januarja 1988 predstavila domačinka, akademska slikarka Urška Žajdela

V izredno širokem opusu njenega prvega ustvarjalnega obdobja je moč zaslediti kopico tehnično heterogenih ustvarjalnih iskanj, ki bodo slejkoprej determinirale avtentično vsebino Uršinega dela. Uspeh mlade akademske slikarke je velik, kar je potrdila tudi množica obiskovalcev na otvoritvi. S prvo veliko samostojno razstavo v domačem kraju se Urška Žajdela odpira ustvarjalno obzorje in pot, na kateri ji želimo obilo uspehov.

V kulturnem sporedu je nastopil komorni orkester pod vodstvom Tomaža Habeta, dekliški pevski zbor pod vodstvom Metke Pichler, o mladi ustvarjalci pa je spregovoril predsednik skupščine Kulturne skupnosti Domžale dr. Miroslav Stiplovšek

Prejeli smo:

Turistično olepševalno društvo Mengeš, Mengeš:

V Občinskem poročevalcu piše v rubriki »Bralci pišejo« neka upokojenka Marija, da zasluzi podjetje Integral turistični nagelj, oziroma zlati slavniki občine Domžale za tako lepo napisan vojni red na avtobusni postaji v Mengšu.

Sporočamo pa vsem, da je za ta, tako lepo napisan vojni red poskrbelo Turistično olepševalno društvo Mengeš, za izdelavo pa imata največ zaslug tovarši Peter Krušnik in njegova hčerka Anka. Ta dva že od vsega začet-

ka skrbita za vse podatke in spremembe voznega reda, kakor tudi za njegov pregled in lep izgled.

Bralica Marija pa naj oprost, če smo jo razočarali glede Integrala. Vseeno pa ji hvala, ker prizna, da ji avtobusni vojni red ugaja.

Občinski poročevalec pa naprošamo, da ta članek objavi v prvi številki.

S tovariškimi pozdravi!

Predsednik:
Milan Jenčič

4. srečanje foto in filmskih skupin Gorenjske

Fotokino klub Mavrica in Zveza kulturnih organizacij sta pod pokroviteljstvom Kulturne skupnosti Domžale pripravila srečanje fotografirajočih in snemajočih Gorenjcev. Sodelovalo je 12 društev in 5 šolskih krožkov; 51 avtorjev z 12 filmi, 74 diapozitivov in 77 fotografijami. Udeležence je na začetku pozdravil dr. Miroslav Stiplovšek, predsednik naše Kulturne skupnosti. Potem je v novem kinu stekla projekcija diapozitivov. Po njej se je predstavila dramska skupina Mavrice z Gluvičovo satiro Videoklub. Nato sta Slavko Pišek in Tomaž Bole podelila priznanja sodelujočim, sledilo pa je predvajanje filmov. Zadnje dejanje je bilo odprtje razstave fotografij v domačinski knjižnici. Slavko Pišek, predsednik ZKO, je spregovoril o pomenu srečanja, strokovno pa je obiskovalce po razstavi popeljal Vlastja Simončič, mojster fotografije.

Srečanje je bilo zaključeno z okroglo mizo o perspektivah in možnostih amaterskega dela v društvih.

03-07

VIDEO SAT Slovenija

Florijan Grudnik 61230 Domžale, Vegova 5, tel.: 061/721-367

Izjemno zanimiv izbor lepih melodij simfoničnega orkestra Domžale - Kamnik je na treh koncertih (v Lengšu, Kamniku in Domžalah) pričaral pod večšo roko dirigenta Tomaža Habeta lepo novoletno zdušje

Iz kakšnega in čigavega vodnjaka pijejo nekateri mladi tako umazano vodo?

O bratskih narodih nisem imel nikoli slabega mnenja, z nekaterimi posamezniki me veže celo iskreno prijateljstvo. Kar pa sem doživel na silvestrsko popoldne v ozračju domžalske regije, pa naravnost prekipeva meje se prenesljivega.

Zakaj gre? S kolegom, s katerim se že dalj časa misva videla, sva se namenila iti obujati spomine v enega znanih domžalskih lokalov. Ko sva naročila pijačo, je k nama priselila trojica rahlo opitih srbsko govorečih fantov. V sočnem srbskem jeziku sta povedala dva od njih, eden je šel medtem menda na stranišče, da želijo bratsko preživeti vsaj nekaj trenutkov s Slovenci. Kmalu se je vrnil še tretji in tako se je vnel razgovor: oni so govorili srbsko, midva slovensko. Odlično smo se sporazumeli. Na vrsto je prišla Velika Kladuša, Branko Mikulič, Nova revija 57, celo božična voščila, srbski patriarh German, Reagan, Gorbačov in še kaj. Nenadoma pa je eden od njih zaobrnil temo in začel govoriti o dekletih in sicer na neokusen način.

Vse Slovenke so bile zanj poceni blago, blago rečeno, ostala dva sogovornika pa sta kar požirala njegove besede. Naposled pa se najmlajši od njih opogumi in predlaga, da bi se pogovarjali v »jugoslovanskem« jeziku, ki ga je govoril Tito. Motila jih je križajeva slovenščina po televiziji, češ da po jugoslovanski televiziji govori slovensko, čeprav zna srbsko in podobno. Dalje so vsi trije menili, da bi bilo treba Slovence prevzgojiti, da smo politično nevarni, posebej v šovinisti, razred zase, polni zahtodnih idej, ki destruktivno vplivajo na mladino, ki bi se morala učiti v šolah jugoslovanski jezik in podobno. Očitno so na, da vse premalo poznamo Karadžića in druge pomembne moze. Skratka: lahko bi rekel, da so se navduševali nad srbskim »jugoslovantvom«.

Če bi vsem takšnim izjavam botrovala zgolj primitivizem, zaprtost ali nevednost, bi se človek še nekako potolažil, pa tudi ne popolnoma, tako pa človeku zastaja dihanje in se sprašuje, kdo je kriv takšnim naranostim in sovražnim razpoloženjem. Vsekakor družbena občila, površinska obveščenost in tudi šola ima pri tem nedvomno zraven delež. Drugače ne more biti. Seveda so lahko vzroki tudi še kje drugje. Da je mlade »Jugoslovane« motilo, ker križaj po televiziji ne govori srbohrvaško, smatram po eni strani za zelo upravičeno. Gotovo so si mislili: Če vidni slovenski politiki kršijo ustavo in se trudijo s srbohrvaščino, čeprav jo dostikrat slabo obvladajo, zakaj je ne bi še križaj, pa čeprav je slavo Jugoslavije ponesel v svet. Pregovor pravi: Besede (beri: ustava) mičejo, zgledi (beri: kršenje ustave) pa vlečejo. Sicer pa je nesporno, da človek najgloblje misli in čustva najlaže izrazi v svojem jeziku. Ob tem sprašujem naše

politike, velike in male, kaj imajo sedaj od tega, če so se preveč udejnovali v državljanom iz drugih jugoslovanskih republik... Polena pod noge. Če si svojočas rekel kakšno besedo, ki je dišala, samo dišala po spornosti, si bil že ožigasan za Nacionalnega nestrpnega oziroma šovinista, in to od naših slovenskih vrhov, pa čeprav si hotel biti še tak pravičnik. Sedaj pa vsi sprejemamo obresti, zaradi napačno razumljene bratskosti in tudi naivnosti.

Proti pričakovanju veliko pa (s)mogoče polomili s tem, ko (s)mogoče konkretno ob izidu Nove revije 57 zagnali vik in krič vsevpriek in množično obsojali njeno pisanje, tudi tisti del, ki bi zaslužil vsestransko odobravanje. Neračunljivo poimenstvo, če to ni nujno potrebno, zato tudi ne bom, vendar so nekateri vidnejši politični ocenjevalci ravnali zelo nepsihološko, ko so svoje glasove kakor strahla tvorili po vsej Jugoslaviji in s tem dobesedno begali široko jugoslovansko skupnost oziroma javnost. Čemu je bilo to potrebno? Sedaj naj zbirajo še odgovore. Napake, če so res napake, se popravljajo doma, umazano perilo se pere prav v domači kopalnici. Tudi njihov verbalizem (ne vedno!) zahteva razsodnika, ne samo mladosterska organiziranost in neugnanost, vsaj v opisanem primeru, čeprav ni osamljen. Človeku naravnost popuščajo živci ob tako nevzgojenem in vulgarnem izražanju. Glede tega pa smo Slovenci res nekaj posebnega: Naša beseda je beseda praznika in ne skoraj nenehne »pikčarjenja«.

Če Slovenci torej osiramo sami sebe, kako naj potem zahtevamo od drugih, da ne bi počenjali enakega oziroma še hujšega in nas torej ne bi osirali še bolj. Kaj je gnalo na primer politične organizacije Titovega Velenja, da so razpošiljale mestom po Jugoslaviji s Titovim imenom nekakšna opravičevalna pisma, da so za bratstvo in enotnost, kakor da bi kdo rekel, da ni. Vsi pa vemo, da se napačno živeta in razumljena bratstvo in enotnost lahko izrodita, na kar je opozorila tudi Nova revija 57.

Vsekakor: Ker smo bratske narode, tu mislim konkretno Srbe, bolj ljubili kakor sami sebe, kar je nekrščansko — ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe — in nemarksiistično — vsakdo naj bo odgovoren tudi za usodo drugega in tisti »drugi« za usodo prvega —, se je sedaj vse skupaj obrnilo proti nam samim. Nekoga navaditi na pečenega piščanca, potem pa biti premišljen ob skorji črnega kruha... lahko izzove reakcijo...

Polna razburjenja sva s kolegom zakoračila v Novo leto, ki ga jaz tudi počakal nisem. Psalmistove besede — blizu je Gospod tem, ki so potrtega srca, — so mi bile v edino tolažbo. Vsem, ki boste prebrali te vrstice, želim lepo, duhovno bogato novo leto 1988.

Ivček Kepić

TKO GRE TO

gozd
lovca
živali
CZ M 69
živalca trza z nogo
dvorana
fotograf
publika
model F 1
škloc, flesh
model trza z nogo

Aleš Vidic - Bledček

Méta Pometa:

Z metlo po kulturi...

Tokratna metla bo pometala po kulturi, saj bo ta prav v teh dneh praznovala kot najbrž nikjer v svetu. Spet se bodo vrstile proslave, prireditve, otvoritve, nastopi in prikazi, učenci bodo recitirali njim komaj razumljive Prešernove pesmi (kar težko je razumeti na primer življenjsko modro GLOSO pri štirinajstih letih), nekateri srečeži pa bodo sprejeli nagrade in se ob tem pojavili na vidnih mestih v časopisu in na začetku TV dnevnika. Potem pa bomo ospet nekaj časa lahko spremljali polemiko o delu odbora, ki deli Prešernove nagrade, o stricah in podkupovanjih, pa o prezirih in užaljenih.

V naši komuni pa bomo odprli prenovljeno menško dvorano, ki bo odsejal krasno občinska. Se vidi, kam pes tace moli v domžalski kulturi, saj se nam o takšnem podvigu pred letom dni še sanjalo ni. A vse se da in zmore, če se potirka na prva vrata. Kljub temu pa so kulturniki iz drugih krajev spet dolgi nosovi, pa tudi prenekeateri mi je že potarnal, da se nanje malo pozablja in so deležni precej skromnejših delčkov kulturne pogače. Je že tako, da je pač treba biti zraven, ko se pogača reže. Mislim na to ob prihodnjih volitvah. Ob tem bo razstavljal tudi glavni pri našem časopisu in spet bo veliko nevoščljivosti — a do česa? — ja, do tega, kako preživlja prosti čas...

Ob tem, ko ponovno odpiramo nov kulturni hram, se spominjam obljub, ki so nam jih ob otvoritvi novega kina natrosili naši Kinomani. A od vsega je ostalo bore malo. Tako, dva ali trije kvalitetni filmi na leto so za Domžalčane, kar dovolj. Nas pa podčenujejo in premnogi se še vedno vozijo na drage predstave v Ljubljano, čeprav je bil novi kinozgrajen tudi iz njihovega denarja. In stal je nič manj in nič več kot 25 starih milijard (l. 1986). Za filme, ki jih vrtijo (seks, kung fu, grozljivke, najlažje komedije...) bi bila zaradi mene tudi stara dvorana čisto dobra. Kljub vsemu pa so v zadnjem času močno popestrili ponudbo. Ob primerni 23. uri vrtijo hard porno ali trdo erotiko in ne manjka gledalcev (tistih brez domišljavih 5000 din na osebo. Se je pač treba z vsemi močmi boriti za večje število rojstev!)

Letos smo v Domžalah odprli tudi likovno razstavišče. Prijeten prostor, v samem Centru in na očeh, bi rekli. Upamo le, da bo zdaj tudi k nam prispela kakšna razstava priznanega avtorja, kar se nam ne dogaja prav pogosto, odkar je obnemel Metulj. Saj se

ne bojimo pogledati malo preko svojega plota, kajne?

Toda potrebno bo malo bolj zavarovati razstavi prostor, saj

umetniška dela lahko dandanes dosežejo vrtoglave vrednosti.

Drugače pa je v domžalski kulturi vse po starem. Veliko pomenimo, radi plešemo, sem in tja kaj zaigramo, domžalski slikar gradi svoj atelje (v bližini hiše zdravja), novoletni koncert smo spravili pod streho in bližajo se spomladanske pevske revije.

Menda bodo pevci letos revije pripravili v čast prvomajskih praznikov. In mnogi imajo že probleme s sestavo svojega programa, saj nekatere pesmi ne bodo primerne za vrste proslav.

Se prihodnjih nekaj let nam ne bo uspelo obnoviti nobenega gradu v občini; to pa zato, ker ne znamo združiti vseh sil in moči (občine, kulturnikov, združenega dela, podjetnih posameznikov), si izbrati le en objekt za začetek in ga urediti do konca. Tako bomo lahko tudi v prihodnje le še nevoščljivo gledali drugam (Zemona, Kromberg, Bogenšperk, Zaprice...) in podeljevali gorjace rokovanja.

Drugače smo pa Slovenci zelo kulturni narod. Bojan Stih je menda pred leti predlagal, da bi Slovenijo preimenovali v Kulturoj. Ime bi se nanašalo na kulturo, a kaj ko drugi del imena preveč spominja na Balkan (zdaj že po krivici, kajti tudi Turčija je že precej bolj uspešna od nas).

Sicer pa smo ena redkih družb, ki je v najvišje partijske in državne organe postavila tudi nekatero oporečniške kulturnike (Zlobec, Kmecl, Partljič, Mikeln, Kavčič). In nič kaj lahko jim ni pri duši, zato si dajejo duška z okroglostmištvom, ki je v zadnjem času zelo popularno. Tako v teh otopljenih casih lahko izvedemo marsikaj skritega, grenkega in umazanega iz preteklosti in sedanjosti. Občani smo tega pranja zelo veseli, gostinci si manj roke, padel pa je tudi predlog, da bi takšne pogovore neposredno prenašala televizija. Nasploš pa pisatelje in likovnike še premalo izkoristimo, kajti v Kolumbiji, državi, ki se je že rešila iz gospodarske in finančne krize, je bil v preteklem letu med najuspešnejšimi izvozniki pisatelj Gabriel Garcia Marques s svojimi knjigami. Pri nas se nam česa podobnega ni treba bati.

Slovenci, nazdravimo torej svoji kulturi, saj brez vina le redkokaj mine. Zraven pa potočimo kakšno solzico nad svojimi bralnimi navadami, nad svojo preveč razvito kulturo dela (ta nam že narobe hodi), nad svojimi nesebičnimi navadami, ki so najrazvitejša zvrst naše kulture, nad svojim odnosom do jezika, narave, kulturne dediščine, ekoloških podrtij. Nad svojo malomeščansko, potrošništvom, hlapčevstvom. Kako nas je že oszmerjal Prešeren, se še spominjate? Ne? Tudi ni treba! Brez takih oslarij nam je vsem veliko lepše! Tako nekoč, zlasti še danes. Pa lep pozdrav.

Pridite v plesno sekcijo Kulturnega društva Domžale

V okviru KDD je bila ustanovljena sekcija za izrazni ples in balet — namenjen vsem, ki imajo radi glasbo in ples.

V začetni fazi bo sekcija delovala po starostnih skupinah (predšolski otroci, osnovnošolci, srednješolci in študentje, starejši od 25 let). Skupina starejših od 25 let bo predvidoma imela vaje enkrat tedensko po 2 šolski uri in bo sprostitevno rekreativnega značaja.

Iz vseh ostalih skupin pa bi voditelji po preteku začetne faze izbrali najprimernejše plesalce in plesalke, ki bodo imeli dodatne vaje pod strokovnim vodstvom balerine. S temi plesalci se bodo pripravljale (javni nastopi) predstave. Seveda pa bodo pod strokovnim vodstvom plesalcev tudi vse ostale skupine. K sodelovanju smo namreč pritegnili mlade plesalce Plesnega teatra iz Ljubljane.

Na ta način želimo doseči dvoje — da perspektivni in plesa željni plesalci in plesalke ne utonejo v povprečju, ostalim pa se v zadostni meri nudi plesno-glasbeni užitek, v okviru želja in tudi sposobnosti. S tako zasnovanim delom želimo v nekaj letih vzgojiti lasten plesni kader, ki bo sposoben vzgajati mlajše in ohranjati plesno tradicijo v okviru KDD.

Tako smo si predstavljali delovanje plesne sekcije ob ustanavljanju KDD mi.

Domžalski literarni ustvarjalci se predstavljajo:

ŽE VSA V TRNJE VPLETENA

Že vsa v trnje vpletena je mala kajžica lesena, šla bo v propast. V njej čuk zdaj prebiva, v njej ima svoj grad.

Močna burja je pihala, streho slamnato odkrivala, bo slamico doli znosila, pa zeleni mah jo bo kril.

Okna pa bo krasila bodeča zdaj neža, ko na oknu cveteč, je usahnul nagelj rdeč.

Okoli kajže pa zrasla je praprotna velika, ležišče v njej ima rjava košuta. Kajžica je čisto v propast, kmalu bo čuk ob svoj grad.

Marija Omahna, Kokošnjec

Mumije Egipta verjamejo v vstajenje na Zahodu. S posmrtno barko bredejo škrlatni Nil, kjer Oziris oživlja mrliča.

Meni nihče ne zida piramid za novo rojstvo. Nihče mi ne podarja alabastrnih šakalov, ki bi oživeli preperela čustva... Kam, torej, naj usmerim svoj mrtvaški voz? Ne molčite, mumije Starega Egipta! Povejte mi, katera je moja stran neba...!

Zdenka Mlinar

Godba in kraj sta v Mengšu eno

Mengeška godba je že lani dobila novega kapelnika. Francija Lipičnika, ki je moral kot ravnatelj kamniške glasbene šole prevzeti kamniško godbo, je zamenjal SMILJAN MAKELJA, glasbenik, ki se že vse življenje poklicno ukvarja z glasbo, mengeški godbi je že dolga leta pomagal kot strokovnjak in tudi kot izvajalec — klarinetist, v Mengšu si je postavil hišo in se pred dvema letoma tudi stalno naselil, zdaj pa je že upokojen in ima vsaj toliko časa, da je prevzel mengeško godbo tudi kot kapelnik.

— Tudi žensk ni ...

Da, tudi to bi morali popraviti. Povsod v godbah igra tudi po nekaj žensk, samo v Mengšu ne.

— V zadnjem času godbeniki vse manj gostujete, kar verjetno ni preveč stimulativno za člane. Kaj pravite o tem?

Res je, vedno manj. Lani smo bili na povabilo ansambla Manuela v Avstriji, drugače pa sploh nikjer. Ni denarja. Včasih so stroške pokrili vsaj organizatorji, zdaj tudi ti nimajo več sredstev.

— Toda vseeno prevzemate godbo z optimizmom, kajne?

Seveda. Vesel sem, da je v godbi veliko mladih, da se popravlja ravnotežje notranje zgradbe in da — če nič drugega — jim je veliko tudi do takšnih prireditev, kot je Pod mengeško marelo.

— Letos bo že četrtrič ...

Da, četrtrič. Nastopila bosta kar dva nova ansambla, ki tako ali drugače izvirata iz godbe: pevski zborček, ki ga bomo verjetno imenovali Mengeški zvon in mladi ansambel Mitja

Kapša, sin znanega popravljalca harmonikarja, ki je bil tudi sam dolga leta član godbe. Poleg tega bodo nastopili še ansambel Nagelj, ki je lani osvojil naslov Amater leta, ansambel Stoparji iz Loke in ansambel Marelja, kot gosta pa ansambel Vilija Petriča s pevčema Majdo Renko in Janijem Martincem; v dvojini, izredno zanimivi podobi pa se bo predstavil tudi drugi gost — Heimatlandecho, tokrat precej širše kot prvič. Vemo, da bodo predstave že vnaprej vse razprodane, toda zavestno smo se odločili le za štiri prireditve, v soboto, 20. februarja, in v nedeljo 21. februarja, vsakokrat seveda po dve. Glavno besedo pa bo spet imela Mengeška godba, kateri so krajani resnično enkratno naklonjeni.

Srečno tudi vnaprej!

Ivan Sivec

Prodajalno Emone, ki smo jo doslej imeli v centru Domžal, so pred dnevi preselili v bližino skladišča blagovnih rezerv v Jarše. V lesenem objektu, ki je ostal v neposredni bližini dosedanje trgovine, pa bomo lahko kupovali najnujnejše za kmetijstvo le v manjših količinah.

Samo danes in nikoli več? Staro nekdanjo trgovino trgovca Senice v centru Domžal bodo v kratkem porušili. Ostal bo le spomin in tale arhivska fotografija o tem, kar je bilo ...

Naša tovarišica slovenščine ...

Večkrat naletimo na kritike, mnogo manjkrat pa lahko slišimo oz. beremo o pohvalah. Tudi mladi imamo razne pohvale in pripombe, katere pa mnogokrat vsi ne izvejo. Pohvalili bi lahko tov. Lebanovo.

Radi bi vam predstavili našo učiteljico slovenskega jezika LIDIJO LEBAN. Če se boste vprašali zakaj ravno njo, naj vam poveva, da je na naši šoli več dobrih učiteljev. Toda ena izmed najboljših je Lidija Leban.

Sicer pa ne bi bili pisali o njej, saj to lahko izveste iz pogovora.

Kako ste se odločili za ta poklic?

Že od majhnih nog sem se vedno rada igrala šolo, pravzaprav se druge igre niti nisem znala igrati. Bila sem učiteljica, moj učenec pa je bila teta. Za tablo so mi služila vrata, tudi ostalih pripomočkov sem si znala priskrbeti dovolj. Teta se je rada igrala z menoj in mi dovolila, da »širim« svojo domišljijo.

Tudi v osnovni šoli nisem nikdar razmišljala o drugem poklicu. Tako sem že vnaprej vedela, da bom nekoč postala učiteljica.

Katero šolo ste obiskovali?

Po osnovni šoli sem se vpisala na Pedagoško gimnazijo. Po štirih letih gimnazije sem šla na Pedagoško akademijo — smer slovenski jezik in knjižničarstvo. Kot absolvent, sem se za eno leto zaposlila v vrtcu na Kidričevu v Domžalah. Delo v vrtcu je bilo zelo prijetno. Toda nato sem v časopisu zasledila razpis, da v Dobu potrebujejo učitelja na razredni stopnji za določen čas. Takoj za tem sem se javila in bila sprejeta. Ta

krat se nisem imela opravljene diplome. V tem času sem diplomo naredila in bila sem sprejeta na mesto slavista na tej šoli, saj se je ravno v tem času to mesto spraznilo.

Koliko časa že učite na tej šoli?

Na OS Martin Koželj Dob sedaj učim že sedem let in moram reči, da se ne bi več odločila za delo v vrtcu.

Katero predmeto še učite poleg slovenskega jezika?

Poleg slovenskega jezika učim še srbohrvatski jezik v petih razredih. Sodelujem v akciji bralna značka, dopolnilnem pouku in dodatnem pouku slovenščine. Na tej šoli sem tudi mentorica šolskega glasila in razrednik 6. b. razreda.

Vam poklic učitelja tudi doma vzame kaj časa?

Seveda moram tudi doma posvetiti nekaj časa za poklic. Vsak dan moram napisati priprave za naslednji dan (za štiri razrede), popravljati moram kontrolne naloge, spise, nareke ... Tako delo mi včasih vzame več, včasih pa manj časa.

Omenili ste nama že šolsko glasilo. Kako to, da ste mentor mladih novinarjev?

Delo pri urejanju glasila imam zelo rada, zato se mi to niti ne zdi »delo«, pa tudi učenci sami veliko pomagajo in naredijo sami. Na šoli imamo tudi literarni krožek, kjer se s takim delom ukvarjamo. Ta krožek poteka enkrat na teden.

Kaj v svojem poklicu najraje počnete?

Poklic učitelja ni le to, da si v razredu in poučujete učence. Poleg tega in vseh drugih obveznosti v zvezi s šolo, se moram udeleževati raznih seminarjev, imeti roditeljske sestanke ter govorilne ure. Najbolj mi ugaja delo v razredu, delo doma, pa je drugače tudi utrudljivo. Najraje razlagam snov takrat, če so učenci aktivni in če vem, da jih snov zanima. Učencem skušam snov čimbolje in na razumljiv način razložiti. Spraševanja ne maram, pa čeprav moram tudi sama to večkrat delati. Sicer pa so dnevi, ko je učitelj dobre volje, včasih pa žal tudi slabe. Pred razredom se skušam sprostiti in pozabiti na težave, kar pa ni vedno lahko. Trudim se, da med učenci ne delam razlike.

Imate morda kakšno željo za učence ali bi radi še kaj povedali?

Imam le eno veliko željo. Rada bi, da bi se naša šola čimprej razširila in bi tako tudi za slovenski jezik dobili svojo učilnico, saj imamo veliko dela s prenašanjem raznih slik, tabel, razpredelnic ... Tako bi lahko večkrat tudi poslušali, večkrat bi si lahko ogledali filme ... Ure bi bile tako bolj zanimive.

Hvala za pogovor in še veliko uspeha v poklicu.

Jana Rems in Klavdija Horvat

Spoznajmo storitveno dejavnost!

Montaža in servisiranje gorilnikov

Oljnih gorilnikov je v zadnjem času spet precej v uporabi. Po uradnih podatkih vedno več občanov ponovno prehaja na kurjenje s kurilnim oljem, čeprav preskrba še vedno močno šepa in olja ni tako lahko dobiti. Sicer pa spada od podražene premoži v dreh ponovno me najcenejša kuriva. Zato ni prav nič čudnega, če je večje zanimanje tako za montažo novih gorilnikov, kot za servisiranje starih. V domžalski občini ima tovrstno popoldansko obrt 30-letni elektromehanik Rajko Avguštin s Koželjevega nabrežja 2 v Mengšu, ob razbremenilniku Pšate, na desnem bregu.

V kratkem pogovoru s servisierjem Rajkom Avguštinom sem izvedel, da montira in servisira predvsem CTC oljne gorilnike, prav tako pa firme Lamborghini, seveda pa zna popraviti tudi druge podobne gorilnike in jih tudi montirati, sicer pa je tako in tako teh največ. Napake lahko popravi tudi na svojem domu, ob razbremenilniku Pšate, najbolje pa je, da pride na vaš dom, ker mora ustrezno nastaviti tudi izogrevanje in vse ostalo, za kar ima posebne instrumente. Pri tem lahko prihranite dvojno: glede olja, ki ga gorilec lahko z ustrezno šobo neprimerno manj porabi kot glede onesnaževanja

okolice, saj je znano, da pravilno izogrevanje precej manj onesnažuje okolje. Prav zato ima tudi kurilno olje v zadnjem času ponovno nekoliko »ekološko« ceno.

Rajko Avguštin s Koželjevega nabrežja 2 v Mengšu — naročilo pa lahko naročite tudi po telefonu 737-136 — ima že večlet-

no prakso, tako da se glede kvalitete dela ni treba bati, napelje pa vam tudi lahko ustrezno električno napeljavo do gorila oz. peči, tako da tudi premonaža ni nobena ovira. Marsikje pa je za boljše delovanje dovolj že očiščenje oljnega gorila, na kar uporabniki radi pozabljamo. V vseh primerih vam bo Rajko rad pomagal.

I. Sivec

Mojster ob nastavitvah izogrevanja na eni od peči.

Komaj kak dan po novem letu so se na cesti od Mengša do Duplice utrnili štiri življenja. Nesreči, eni najhujših v naši občini, je botrovala neprevidnost: prehitvanje v megli.

Franc Brenčič iz Doba

Malce sem zamudila na njegovo 80-letnico, ki jo je praznoval v lanskem letu, prepozna pa sem bila tudi na zlato poroko, ki jo je v avgustu 1987 z ženo Francko praznoval v krogu sina in dveh hčera, vnukov ter 2 pravnukov; vendar naju to ni oviralo, da se ne bi najprej zaustavila pri njegovih najzgodnejših letih, ki jih je preživel v Rovitah nad Logatcem, pa da se ne bi spomnila tudi na najina prva srečanja, ki so skoraj vsa brez izjeme povezana z njegovim dolgoletnim aktivnim družbenopolitičnim delom zlasti v krajevni skupnosti Dob.

Tej, pa Papirnici in tudi občini Domžale pa je Franc Brenčič dal veliko, ne le časa, ki bi se ga zanesljivo nabralo vsaj toliko, kot ga je vpisanega v njegovi delovni knjižici, temveč tudi osebnostne zavzetosti, prepričanja, da se s skupnimi močmi, z delom in poštenostjo naredi veliko za dobro vseh.

Njegova mladost v krogu desetih bratov in sester ni bila lahka, še posebej, ker si je vsak izmed njih kar čimprej poskušal najti službo, na kmetijah pa so gospodarji zahtevali od pastirčeka, da predvsem pase in dela, ne pa da mu po glavi rojijo misli o šoli, ki bi morda mlademu fantu omogočila lažjo pot v življenje.

Zgodnja mladostna leta so mu tako minila v iskanju priložnostne zaposlitve v tesnanju hlobov po različnih kmetijah, v razmišljanjih, kako bi si kljub hudi gospodarski krizi, ki je prinašala nezaposlenost, lakoto in revščino, odrezal kos kruha zase. Od tod njegovi poizkusi, da bi si našel zaposlitev celo v Švici, kjer so mladi fantje delali na kmetijah.

Kratka epizoda njegovega življenja je povezana z njegovo zaposlitvijo pri žandarjih. Vedno je bil visok, močan fant, kot primeren za »žandarja«, je menil eden izmed njegovih znancev in tako se je kljub vrsti pomislekov znašel v franciškanski cerkvi, kjer je vrsta mladih fantov, preoblečenih v stare, ponošene uniforme, prisegla. Šele po pri-segi je zvedel, da gre le za začasnno službo. Skušal se ji je izogniti, vendar vezala ga je prise-ga in novo službeno mesto ga je pripeljalo v našo občino, kateri je ostal zvest vse svoje življenje.

Ko obuja spomine na žandar-ske dni, se smehljaje spominja dogodka, ko je na nekdanjem lesenem mostu čez Kamniško Bistrico ustavil avto, v katerem so se peljali komandant žandar-merijskega polka iz Ljubljane, ban Natlačen in njegov tajnik. Ne vedoč, kdo so, je zahteval njihove dokumente in ker so bili v redu, so vožnjo iz Maribora lahko nadaljevali. Čez nekaj dni pa je v Domžale prišlo dolgo »hudo« pismo, ki je obsojalo njegovo ravnanje in zahtevalo ustrezno ukrepanje. Njegov »šeš« Skok se je znašel, napisal je nazaj, kako bi za svojega

vestnega sodelavca pričakoval najmanj priznanje, če že ne na-grado, ko je tako budno pazil na cesto, kjer je bilo iz dneva v dan več sovražnikov, in stvar je šla v pozabo, služba pa se je iz-tekla.

Pisalo se je leto 1930 in kljub želji Skoka, da v tej službi ostane, se je moj sogovornik odločil za Papirnico Količevca, za kate-ro vsi vemo, da je ena izmed zib-berk delavskega gibanja pri nas. To ni obšlo tudi Brenčiča, saj se je kljub nekaterim težavam (de-lavci so v njem predvsem videli žandarja) takoj vključeval v ra-zlične skupine — trojke, zbiral pristopne izjave in se uspešno upiral željam svojih bivših sode-lavcev, češ naj jim pove kakšno ime. Prišla je tudi stavka, v ka-terih je 22. julija 1935 sodelovala tudi njegova bodoča žena Fran-cka, pa leta pred vojno, ko je bi-lo treba organizirati odpor pro-ti okupatorju. Bil je član trojke (spominja se Bevka in Strgar-ja), delavski zaupnik, obiskal pa je tudi tečaj za terenske de-lavce, ki so ga pripravili pri Su-starju na Brezovici, večkrat pa bi ga lahko srečali tudi na se-stankih pri Martinu Koželju, po katerem se imenuje šola v Do-bu.

Leta vojne so bila še prav po-sebno huda, saj je žena ostala doma, on pa je skupaj z aktivis-ti opravljal različne zadolžitve. Tako je bil sekretar Odbora OF za Kamnik, skupaj s tov. Bronko Brecljnikovo sta hodila po vaseh, organizirala ljudi v vaške odbore, ki so po-magali aktivistom. Spominja se zbiranja denarja, obveznic, pa izpolnjevanja svojih dolžnosti v Strojni, Bistriški in okoliških krajih, pa svobode, ki jo je do-čakal na Viru.

Po vojni je bil krajši čas ko-mandir postaje milice, nato pa je zaradi potreb delovnih orga-nizacij, ki so iskale svoje bivše sodelavce, odšel v Papirnico in ji ostal zvest do upokojitve. Po-membno zanj je tudi leto 1952, ko se je preselil v Dob. Čas po vojni je zahteval celega aktivis-ta, zato ga skoraj ni bilo doma. Po službi ga je vedno čakalo aktivistično delo, prepričevanje kmetov, da so oddajali živila; to niso bile prijetne poti, pa ne samo zaradi slabih cest in visokega snega, tudi samo delo ni bilo prijetno, je pa povezano tudi z

nekaterimi hudomušnimi do-godki, ob pripovedovanju kate-rih se mojemu sogovorniku za-nesljivo stoji po časih, ki so bili težki, a polni zadovoljstva zara-di izpolnjenih nalog in napred-ka, ki je z velikimi koraki pri-hajal v našo domovino. Razde-ljevanje živilskih kart, pa zbori delovnih ljudi in občanov, kjer ljudje niso bili nič manj kritič-ni, kot so danes, pa nekateri nič manj nepripravljeni za delo, kot danes. Iz tega časa ga prije-tni spomini vežejo na SVOBO-DO, katere predsednik je tudi bil. Znal je navdušiti mlade za igranje, bil je dober organizator in ko se danes spominja nekaj letov in starih vrec, ki so jih po-rabili za kulise in svojega teka-nja za materialom, ki bi omogo-čil primerno dvorano, je vesel, saj se njegovo delo tudi danes v Kulturnem društvu Jožef Virk nadaljuje. Igre so bile uspešne, tako so se za vstopnice za ogled Čariljave tete ljudje kar steli, prijetno je bilo s konji in lojtr-nikom na gostovanju, »Bonačevi konjki« pa so potegnili lojtrnik z igralci celo na Bled. Kakšni ča-si!

Sicer pa leto za letom aktivni družbenopolitični delavec, ki pravi, da nam je danes, kljub te-mu, da govorimo o krizi, lepo, da se v Dobu veliko naredi in to je prav. Ljudje si danes več upa-jo, pravi, tudi včasih smo imeli sestanke, vendar ni bilo toliko novega. Bil je predsednik in član lahko zapišemo vseh orga-nizacij, ne le v Dobu (član ZK je že od leta 1944), povsod je skušal narediti kar največ. Ni ga Dobljana, s katerim se ne bi kdaj srečal na sestanku, si ga poznamo kot navdušenega čeba-larja (s čelami ga je že pred več kot 50 leti »zastrupil« tast, ima pa tudi priznanje čebelar-jev), motorista, kolesarja, ki se še sedaj rad zapelje do Krum-perka. Še pred nedavnim smo ga srečevali pri pobiranju naro-čnine RTV, na različnih sestan-kih, sedaj pa mu to onemogoča težka bolezen.

Ko ga povprašam, če bi se morda kdaj drugače odločil, ne le njegove besede, temveč tudi njegove oči in roke, s katerimi kar naprej nekaj »govorik«, pravi, da ne, če bi v njem žilica, ki ga je k temu »silila« tudi te-da obstajala. Nikoli se ni branil funkcij, vedno si je prizade-val, da bi jih dobro opravljal, le preveč jih je bilo, časa pa pre-malo za vse: za delo, družino, krajevno skupnost, občino. Naj-raje se spominja vstopa v Papir-nico, kajti to je bila njegova ži-vljenjska šola, tu se je začela njegova aktivistična pot, ki bi ji zanesljivo ostal zvest do smrti, če ne bi bilo bolezni.

V najinem razgovoru sodeluje tudi žena Francka, skrbna žena in mati, ki se tudi sama rada spominja vseh dogodkov, ima tudi svoje mnenje in rada pove,

da ji vedno ni bilo najlažje, še posebej težko je bilo med vojno, ko moža ni bilo doma. Mož se le nasmehne in spet sva pri nje-govem delu za ljudi in z ljudmi, za katere meni, da bi morali bolj sodelovati, kajti več nas je, lažje nam gre. Skromen je, ven-dar ne moreva mimo številnih priznanj, ki jih je dobil za svoje aktivno delo: zasluge za narod s srebrno zvezdo, pa še dve po-dobni, za katere nista ugotov-ljala, kako se imenujeta, pa srebrni znak OF, naziv zaslužni občan Domžal, veliko pa je še različnih manjših priznanj, ki visijo na steni v hodniku in pri-čajjo, da delež Franca Brenčiča k razvoju krajevnih skupnosti, delovne organizacije in občine ni bil tako majhen.

Kljub že dopolnjenim letom in boleznim je videti mlajši, še do-volj trden, da in v krogu družine praznuje to kakšen jubilej. Rad postori to in ono okoli hiše, pre-bere kakšno knjigo, tudi sede na kolo in pogleda k čebelar na Krumpker. Pa vnuki so nje-govo posebno veselje. »Žilica«, o kateri je govoril, mu sicer ne da miru, sem in tja še rad pogle-da na kakšen sestanek, pove kakšno svojo izkušnjo in se ve-seli napredka v krajevni skup-nosti. V tem napredku pa je vgrajen tudi njegov delež in zanj mu hvala.

Pa veliko zdravja obema!
Vera Vojska

P. S.
Tov. Franc Brenčič se vsem posameznikom in organizaci-jam iskreno zahvaljuje za če-stitke in dobre želje ob njegovi 80-letnici. HVALA!

MEDOBČINSKA GOSPODARSKA ZBORNICA LJUBLJANA
LJUBLJANSKA TURISTIČNA ZVEZA LJUBLJANA
OBRTNA ZDRUŽENJA LJUBLJANSKE REGIJE

Razpisujejo

3. NATEČAJ ZA NOVE SPOMINKE LJUBLJANSKE REGIJE

K sodelovanju vabimo vse posameznike, likovnike, šolsko mladino, aktivne zadrževalce, izdelovalce domače obrti, oblikovalce, arhitekte, upokojence, druge, da s svojimi predlogi in izdelki sodelujejo v natečaju. Vabimo tudi OZD, društva upokojencev, društva paraplegikov, člane turističnih podmlatkov, pionirske šolske zadruge, člane turističnih društev.

Namen natečaja je v spodbujanju čim širšega kroga občanov za oblikovanje in izdelovanje najrazličnejših izdelkov, ki bodo lahko služili kot turistični spomini. Se zlasti apeliramo na posamezne OZD na območju ljubljanske občine, da poskušajo del svojih proizvodnih programov razumeti tudi kot turistično zanimiv izdelek. Na to pa se seveda navezuje vprašanje embalaže, opti-me itd.

Kaj so spomini? Na kratko povedano so to vsi tisti predmeti ali izdelki, jih kot turisti, izletniki ali gostje v tujem kraju kupimo, dobimo v dar, vzamemo ipd. in ponesemo v svoje primarno kulturno okolje. To so lahko uporabi in okrasni predmeti, tudi taki, ki jih lahko pojemo ali popijemo, to so izdelki domače in umetne obrti, pa razglednice (kopije starih in take s sodobno foto-grafijo in oblikovanjem), plakati, nalepke, majice, kopije spomenikov pre-tne kulturne dediščine, likovna dela, maskote, jedilni listi in še kaj...

V natečaju bomo upoštevali vse izdelke, ki bodo poslani do razpisnega kraja. Posebna strokovna komisija v sestavi: Drago Zeleznik, predsednik, Janez Bogataj, član, Marjan Loboda, član, Janez Suhadolc, član, Niko Jermač, član, Milan Aleš, član, Alojz Soster, član, bo ocenila izdelke na osnovi nasled-njih kriterijev:

- kriterijev kakovosti (gradivo, izdelava, celovitost)
- kriterijev kulturne dediščine (glede na Ljubljano in širšo okolico)
- kriterijev aplikativnosti izdelka,
- kriterijev ekonomske vrednosti,
- kriterijev tipičnosti in lokalne vezanosti,
- kriterijev likovne estetske vrednosti

Izdelek mora biti tudi tehnološko primeren za organiziranje proizvodnje spomenkov.

Natečaj traja do vključno 28. 2. 1988. Ideje in izdelke (lahko tudi proto-pi) pošljite na naslov: Medobčinska gospodarska zbornica Ljubljana, Ig-šaka 5.

Rezultati natečaja bodo objavljeni v ustreznih sredstvih javnega obveš-čanja, razstava vseh prispelih in nagradnih izdelkov pa v maju 1988.

Pri tem natečaju bodo podeljene naslednje nagrade:

1. nagrada 300.000 din
2. nagrada 200.000 din
3. nagrada 150.000 din

Posebne nagrade za najbolj uspele spominke pa bodo podelile tudi delovne organizacije na področju turističnih dejavnosti ter obrtna združenja ljubljanske regije.

Avtorju najrazgledane spominka priznava strokovna komisija pravico za o-ganiziranje proizvodnje; v kolikor v 6 mesecih to ne organizira, avtomatič-no odstopi pravico za organiziranje proizvodnje razpisovalcu natečaja. V tem p-meru priznavamo do 5 % avtorskih pravic.

Strokovna komisija si pridržuje pravico, da razpisanih nagrad ne podeli, kolikor omeni, da prispeli izdelki in ideje ne odgovarjajo natečajnim pogojem.

Po zaključenem natečaju in razstavi vsi izdelki ostanejo v lasti razpisoval-ca natečaja.

O Ihancih in njihovih težavah

V novo leto je zakorakalo tudi novo vodstvo KS in SZDL Ihan. Sicer ne gre za velike spremembe po strukturi, vendar je vseeno moč upati, da bo svežina novih članov upravičila zaupanje, izkazano na zborih krajanov. Z dokaj slabo udeležbo na zborih krajanov so Ihanci pokazali, da jih prihodnost, pa naj bo svetla ali temna, ne zanima preveč.

V Ihanu je bilo v preteklosti malo narejenega; dom družbene samozasčite, napeljava telefonov, ki pa je za-radi pomanjkanja le-teh bolj razburila, kot pa pomiri-la krajanje.

Ena prednostnih nalog v krajevni skupnosti je gradnja mrliške vežice in razširitev pokopališča. Ta naloga se je prelagala z ramen na rame že več kot dvanajst let, tako da je mno-go Ihancev obupalo in odšlo v ono-

stranstvo, ne da bi dočakali ureditev pokopališča.

Dokumentacija je naposled ure-jena in tako bomo z deli pričeli pri-hodnjo pomlad in do jeseni tudi končali.

Delo ima v roki kamniški »Gra-ditelj«, investicija pa bo dražja od 20 starih milijard.

Druga poglavitna naloga je javna razsvetljava skozi Ihan. Ena sama luč, pa tudi če je »večsvetla«, ven-darle svetlo premo. Pred leti, ko so po Ihanu še kurili kozolce, je bilo za dodatno razsvetljavo Ihana po-skrbljeno, vendar kaj bi to, potreb-no je najti zanesljivejšo svetlobno vi-

re. Poleg razsvetljave je v Ihanu lo potreben enostranski plo- predvsem zaradi prometne vozn- Preko Ihana poteka dokaj me-tranzitni promet, predvsem tov- cesta pa je relativno ozka in do-jena. Tako pešcem ne preo- drugega, kot da se v kočljivih ki-metnih situacijah umaknejo na k-vo.

V tekočem letu se bo v Ihanu stopilo k »urbanizaciji« kraja, ji-lavi poimenovanja ulic in dode- novih hišnih števil, saj se do- še domačini marsikdaj težko d- dejo.

Ureditev (asfaltiranje) šolsk- dvorišča z dovolom bo tudi en- med nalog kratkoročnega p- KS.

Kanalizacija je v Ihanu v sre- ročnem planu. Izvedba namre- tako enostavna, ker je nadmo- višina nižja, kot pri čistilni nap- Saj poznamo različne fizikalne- kone, ki nas učijo, da odplake s- po sebi (pa naj bodo le-te še tak- ste) se nikoli niso tekle navzgor- to bo potrebno še dodatno pre- vanje.

Pa še in še je nalog in obve- kaj bi se naštevale, če bodo iz- njene vsaj omenjene, bo kar do-

J. Greg

Doklej tako?

Beg v kajenje

Opojnost vodi v omamo. Toda kdo misli na omamo, ko še kot otrok s prijatelji prvič naskrivaj pokadi cigareto. Marsikomu bo že po prvem poskusu tako slabo, da bo imel za vse življenje dosti. Kdo drug pa se bo hotel pred prijatelji še posebej postaviti. Vztrajal bo in nekateri mu bodo sledili. Po nekajkratnem posku-su se tudi telo otroka navadi na NIKOTIN. Nikotin uživamo z vdihavanjem, učinki pa so: sprostitve, krčenje žil, glavobol, izguba teka, slabost, težave pri dihanju, predvsem pa se razvije ODVISNOST OD NIKOTI-NA! Kajenje se zdi morda v pri-merjavi z mamili mnogo manjša težava, toda tudi cigarete so ma-mila. Žal, svarila o povezanosti med kajenjem in pljučnim ra-kom za mladoletnika ne bodo imela posebne veljave, saj je zrz-sel v dobi atomske katastrofe

in svetovnega onesnaževanja. Kajenje navidezno pomirja in človeka hitro zasvoji. Ničče ni namenoma postal strasten kadilec. NIKOTIN pospeši proces staranja kože. Oglikov monok-sid, ki ga nikotin vsebuje, pa škodi pljučem in jetrom. Rak na pljučih ali jetrih je pri strastnih kadilcih zelo pogost. Ob tem se sploh ni enostavno odvaditi ka-jenja. Torej je veliko bolje, da sploh ne začnete. Tudi kajenje z družbi ni ravno uvidevno, če sa-mo pomislimo, da vsak, ki je v bližini kadilca, tudi vdihuje od nikotina onesnažen zrak. Zdrav-niki so ugotovili, da v Evropi ka-di že 70 odstotkov petnajstletni-kov in to število tudi že narašča. Še večjo pozornost bi morali po-svetiti mladim, jih poučiti o vseh nevarnostih kajenja in s tem preprečiti, da bi sploh začeli kaditi.

Naše ljubo okolje, vsemogoče razvaline in razsula. Trpiš, gledaš, doživljaš. Na sliki je avtomobilsko...

Kadar boš na rajžo šel, pridi mi povedat... Brane Hribar je v Pre-jah odprl lokal »Špelas«. Tasti Pavle Kosce pa je v lokalni pri- dedka Mraza in mu na harmoniki iz leta 1939 zaigral tisto nara-d »Kadar boš na rajžo šel...«

li oglasi

Knjodno prodam črno bel
rejemnik in štirioglato
sko mizo. Kupeljnik,
anska 80, Domžale
dam parcelo za vi-
Naslov v uredništvu.
kajnem kakršnokoli
na domu. Naslov v
opisstvu.
ruiram matematiko,
in osnove elektroteh-
Tel.: 737-278.
nim pomoč pri težavah
del z osnovnošolsko in
fototehniško angleščino.
ef 72-266

nilo
adništvo Občinskega
mevalca obvešča občane,
pozabilo obvestiti jav-
da tudi občan Dušan
želi občanom Srečno
leto.

MESTO CVETJA
ARIŠU ALFONZU
BLJU-SAVU

ruženopolitične
organizacije občine Domžale
ob smrti tov. Alfonza
lja-Sava namesto cvetja
njegov grob namenile
000 din za humanitarne
ene.

jaz živim še v ljubljenskih
h in predmetih, kakor
oni so z menoj v minu-
tih ...

VALA

boleči in prerani izgu-
bljenega moža, očeta,
brata, tasta in prija-

NETA JERMANA

pravč
kreno zahvaljujemo so-
kom, sosedom, prijate-
in znanec za izrečena
lja, podarjeno cvetje in
lenstvo na njegovi zadnji

hvaljujemo se dr. Dju-
KS in prostovoljnemu
skemu društvu za poslo-
besede, praporščakom,
iz Moravc ter g. žup-
in pevcem za lepo opr-
pogrebni obred.
pem še enkrat iskrena

jegov

IVALA

Smledniku smo se po-
li od našega

ONA JERAJA

em, ki ste nam kakor-
pomagali ali darovali,
in hvala. Zahvaljujemo
delavcem iz Komun-
podjetja ter govorniku
ple besede slovesa.
njevovi

In memoriam:

MILAN
NARAT

Zal smo se morali že sko-
raj navaditi na dejstvo, da
nam smrt odvzema najbolj
dejavne, delovne in prizade-
vne med nami. Nedoumljivo
je to, da iztrguje iz naše sre-
de ljudi v najboljših letih,
ljudi, katerih delovni in si-
cersnji prispevek bi bil danes
potreben bolj kot kdajkoli
doslej.

Izgubili smo takega člove-
ka Milana Narata. V pred-
noletnih dneh veselja in
pričakovanja je odšel od nas
druženopolitični delavec,
komunist, naš nekdanji se-
kretar v OK ZKS Domžale.
Za malokoga velja v toliki
meri, kot velja zanj, da se je
za družbo, v kateri živimo,
razdajal in docela razdal.
Vedno je bilo tako in tako je
bilo tudi v Komunalnem
podjetju, koder je bil nazad-
nje direktor.

Milan Narat ni bil salon-
ski komunist. Izšel je iz ko-
lektiva Induplati, koder je
bil kôvinar in za delavca to-
varne Induplati se je počutil
in še imel tudi pozneje. Morda
je koga motila njegova
glasnost, robotost, pa je bil
za njo čisto drugačen človek
z vsemi občutji in tenkočut-
no naravo. Da je bila zuna-
nja podoba vse kaj drugega
kot tisto, kar je Milan po-
menil kot človek, smo obču-
tili in spoznali vsi, ki smo z
njim delali, sodelovali ali
prijateljevali.

Celo kopico načrtov je
imel za naprej. Ustvarjal en,
delaven, borben, kot ura na-
vit za naloge, ki so ga čakale
podnevi in dobesedno tudi
ponoči kot direktorja Komu-
nalnega podjetja. Vse je ho-
tel, vse je zmož, povsod je
znal ukrepati.

Druženopolitična skup-
nost je z njim izgubila enega
tistih redkih delavcev, ki
imajo in si upajo brez dlake
na jeziku vendar konstruktiv-
no spregovoriti o vseh, tudi
najbolj pekočih zadevah. Tak-
ih ljudi je vse manj in eden
med njimi je bil Milan. Komu-
nisti, bil je naš nekdanji
občinski sekretar, izgublja-
mo z njim več kot smo se za-
vedali, da imamo, ko je bil
Milan še med nami. Gorel in
izgorel je za našo skupno
stvar.

Lep bo spomin nanj in na
njegovo delo!
Slava mu!
Občinska organizacija
ZKS Domžale

ZAHVALA

Ob izgubi naše tete in se-
stre

ANE ZUPAN

Udankove tete iz Preserij pri
Radomljah

se iskreno zahvaljujemo za
izrečeno sožalje in za vse, s
čimer ste počastili njen spo-
min.

Posebno se zahvaljujemo
dr. Mariji Šiška za zdravlje-
nje, sestri Bredi za pomoč
pri negi, g. župniku za lepo
opravljen obred, Ančki za
iskreno izrečene poslovljne
besede ob odprtem grobu in
cerkvenemu pevskemu zboru.

Vsi njeni

ZAHVALA

Dne, 9. januarja 1988 smo se
na ljubljanskih Zalah tiho po-
slovlili od naše dobre in zveste

ERNE KOROŠEC
upokojenke

Prisrčno se zahvaljujemo
vsem, ki so jo imeli radi in ji z
drobnimi pozornostmi lajšali
zadnja leta bivanja v domu.

Toplo zahvalo smo dolžni tu-
di dr. Zajčevi za prizadevnost,
medicinskemu in strežnemu
osebju domžalskega doma upo-
kojencev za nego in pozornost,
ter sooskrbovanjem za njihovo
naklonjenost.

Sestra Lojza in
Merhar-Vodnikov

ZAHVALA

Ob nepričakovani izgubi
naše drage

NADE PETERKA

se iskreno zahvalimo vsem
sorodnikom, sosedom in pri-
jateljem iz Slovenije, Beo-
grada, Srbije, Makedonije
in vaščanom Hrpelja, Nadi-
ne rojstne vasi za izrečena
sožalja. Posebno pa se za-
hvalimo Jožetu Kosmaču,
Minki Kajevec in Slavku in
Bronki Kos, ki so z Morav-
škega prišli v Beograd in
Nado osebno pospremili na
zadnji poti. Vsem iskrena
hvala.

Žalujemo soprogo Franc,
hčerke Tanja in Vanda, zeta
Dragan in Savo, vnuki
Vladimir, Marko, Uroš in
Igor, brat Vlado in sestra
Darina iz Pule z družinami.

ZAHVALA

Ob smrti drage mami

IVANKE GRČAR

se zahvaljujemo vsem, ki ste
nam v najtežjih trenutkih
stali ob strani, darovali cvet-
je in jo pospremili na njeni
zadnji poti.

Hčerki Sonja in Janja

V SPOMIN

Minilo je leto dni odkar
smo se na radomeljskem po-
kopališču poslovili od naše-
ga draga moža, očeta,
dedka, brata in tasta

SLAVKA ČUKA

Zahvaljujemo se vsem, ki
obiskujete njegov prerani
grob in mu prižigate svečke.
Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljubega
moža, dobrega atija in stare-
ga ata

MIHA URBANČIČA
iz Dragomlja 6

se iskreno zahvaljujemo
vsem sorodnikom in dobrim
sosedom, ki so nam v težkih
trenutkih velikodušno poma-
gali. Hvala za darovano cve-
tje ter darove za cerkev. Za-
hvaljujemo se gospodu Ivanu
Kopaču za njegov ganljiv po-
slovlilni govor svojemu prija-
telju ob odprtem grobu.
Hvala tudi g. Mušiču za po-
slovlilne besede. Zahvaljuje-
mo se dr. Cerarju za dolgo-
letno zdravljenje. Hvala pev-
skemu zboru za zapete žalo-
stinke, glasbeniku za zaigra-
no melodijo, g. kaplanu za
lepo opravljen obred. Iskren-
na hvala vsem, ki ste ga s
spoštovanjem spremili na
njegovi zadnji poti.

Vsem še enkrat iskrena
hvala.
Žalujemo: žena Kati, sin
Danilo z ženo, hčerka
Majda z možem, vnuka
Alenka in Matjaž.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega
dragega moža, očeta in sta-
rega očeta

ALOJZA FARIČA
iz Preserij pri Radomljah

se iskreno zahvaljujemo
vsem sorodnikom, sosedom,
prijateljem in znanec za iz-
rečeno sožalje, podarjeno
cvetje, sočustvovanje z nami,
ter za spremstvo na njegovi
zadnji poti.

Prisrčna hvala DO Indu-
plati, PTT Dob, Mura, Ple-
tenina, nosilec prapora,
pevcem in gospodu župniku
za lepo opravljen obred.
Vsem še enkrat iskrena hva-
la!
Žalujemo: žena Cilka, sinovi
Janez, Jože in Franc z
družinami.

ZAHVALA

Ob smrti najinega sina
MILANA LAVRIČA
iz Mengša

se iskreno zahvaljujemo vsem
sorodnikom, prijateljem in
znanec za izrečeno sožalje
in podarjeno cvetje.

Zahvaljujemo se g. župni-
ku iz Mengša za opravljen
obred, pevcem za lepo zapete
žalostinke in vsem, ki ste ga
spremljali na njegovi zadnji
poti.
Ata in mama Lavrič
iz Lukovice

ZAHVALA

Ob boleči izgubi žene,
mame, stare mame in praba-
bice

FRANČIŠKE LOBODA
roj. Narobe
Trobertarjeve mame
iz Štude

se iskreno zahvaljujemo so-
rodnikom, znanec in prija-
teljem za izrečena sožalja,
podarjeno cvetje in za števil-
no spremstvo na njeni zadnji
poti.

Posebna hvala godbi
Domžale, GD Študa in
g. župniku za lepo opravljen
obred in slovo.

Vsem še enkrat hvala.
Vsi njeni

Mercator - Rožnik

trgovina na drobno, n. sub. o.
tozd

Grmada

TOZD GRMADA, n. sub. o., trgovina na drobno
Ljubljana, Titova 135

KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA
objavlja

prosta dela in naloge

1. NATAKARICE za bife na območju Trzina

Pogoja: KW natakarica

2-mesečno poskusno delo

Delo je za nedoločen čas s polnim delovnim časom
ter dvomesečnim poskusnim delom.

Kandidati naj pisne prijave z dokazili o strokovni
izobrazbi ter delovnimi izkušnjami pošljejo na gornji
naslov najpozneje v 8-dneh po objavi.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30-dneh po
poteku roka za prijavo na oglas.

Prodajamo novo stanovanje 44 m² SPB Domžale, Lju-
bljanska 84. Vseljivo takoj. Tel.: 721-938

INTEGRAL

TOZD TURIZEM IN RENT-A-CAR
61000 LJUBLJANA, TRDINOVA 3 TELEFON: (061) 314 544, 314 580 TELES: 31541 YU VATOUR

DOMŽALČANI,
GREMO V PRAGO?

Bralce obveščamo, da prirejamo
izlet v Prago, ki bo od 21. 2. do
24. 2. 1988 (4 dni) po ceni
115.000.— din ter izlet ob 8. marcu
po Koroški (enodnevni izlet). Cena

izleta je 18.000.— din (vključena
večerja in zabava s plesom).

Informacije in prijave sprejema
GOLFTURIST DOMŽALE, Lju-
bljanska 80; tel.: 721-014.

KRAJEVNA SKUPNOST LUKOVICA
KRAJEVNA SKUPNOST PREVOJE
KRAJEVNA SKUPNOST RAFOLČE

OBVESTILO

Obveščamo svoje občane, da je možna uporaba mr-
liških vežic na Brdu pri Lukovici

OBČINSKA ORGANIZACIJA RDEČEGA KRIŽA
DOMŽALE:

Program krvodajalske akcije za leto 1988

Skupščina Rdečega križa Slovenije je pripravila pro-
gram krvodajalskih akcij, ki jih bomo organizirali v
letu 1988

Za občino Domžale bodo odvzemi potekali v mesecu
marcu in to: 15., 16., 17., 18., 21., 22., in dodatni dan
28. julija 1988.

Iz tega je razvidno, da odpade akcija v mesecu januar-
ju 1988.

Plan in podrobnejše informacije o krvodajalski akciji
boste dobili pozneje.

OBČINSKA ORGANIZACIJA RK
DOMŽALE

Razstava inovacij in tehničnih izboljšav v Domžalah je prva tovrstna razstava v Sloveniji.

ZLATI SLAMNIK DOBI ORS DOMŽALE

Drugo priznanje »Zlati slamnik« v letošnjem letu namenjamo Občinski raziskovalni skupnosti in vsem, ki so sodelovali ali pripravili imenitno razstavo inovacij v domžalski knjižnici.

GORJAČA ROKOVNJAČA ZA PODRTIJO

Grajo Gorjača rokovernjača namenjamo inšpektorskim službam občine in upravnemu organu — Komiteju za urbanizem, gradbeništvo, komunalne zadeve in varstvo okolja zaradi neučinkovitosti pri odstranitvi Kapljeve hiše na Viru (nasproti Tosame).

Mengeška sramota se nahaja v Slamnikarski in Glavarjevi ulici. Glede parkiranja vlada pravi taksas. Prebivalci se sprašujejo, kako bo pozimi, ko bo treba ceste natrpane z avtomobili pluziti. Rekli bomo po slovensko: »Živa ludnica«.

Nova domžalska pošta (ne cesta!) dobiva kot njena okolica, vsak dan bolj doblan videz

Glasujte v naši akciji!

V letu 1987 so priznanje ZLATI SLAMNIK prejeli:

— v prvi številki so Zlati slamnik prejeli delavci železniške postaje Domžale za celoletno in vsestransko skrb pri urejanju postaje in urejene okolice;

— v drugi številki je prejel Zlati slamnik Graditelj Kamnik za neverjetno naglo in prizadevno zidanje prizidka k PTT Domžale v vsakršnih vremenskih pogojih, podnevi in ponoči, v petek in svetek;

— v tretji številki je prejel priznanje Zlati slamnik Franc Žun iz Trzina za brezplačno pometanje avtobusnega postajališča v Trzinu;

— v četrti številki so Zlati slamnik prejeli menegški organizator kulturno-zabavne prireditve »Pod menegškimi marelji«, ki so znani z amaterskim neplačanim delom spravili poleg množice ansamblov in nastopajočih pod ta deževno-folklorni artikel tudi nekaj manj kot 3000 gledalcev;

— v peti številki je slamnik prejela Knjižnica Domžale za kontinuirano organizirano skrb pri tavljanju kvalitetnih knjižnih prireditev in za njih nje kulturnega življenja občini;

— v šesti številki je slamnik dobilo športno število Moravče — skakalska sekcija in amaterski del v njej za mnogo opravljenih dela pri gradnji skakalnice na Ciclju;

— v štirinajsti številki Zlati slamnik prejel meški hram Rožice za organizacijo oz. poživitev turistične sezone v Mengšu;

— v petnajsti številki Zlati slamnik prejeli poljčani, ki so brezplačno delali več tisoč prostovoljskih ur za gradnjo novega skega doma;

— v osemnajsti številki Zlati slamnik prejel organizator različnih kulturnih prireditev v KUD Miran iz Škocjana za celotno uspešnih akcij, proslav prireditev.

Slamice iz slamnika

Od kod ime?

Ze nekaj občanov nas je vprašalo kaj pomeni beseda AJURENA, kakor naj bi se imenoval hotel v Domžalah.

Pokorno priznavamo, da ne vemo, s strani pa so nam prišli, da bi utegnili ta beseda priti od glagola »NAJURITI«.

Ne plačamo!

Kot smo izvedeli, so na Žejah pri gradnji Gasilskega doma odkrili celo vrsto podzemskih soban... Časi so težki, zato graditelji že premissljujejo, da bi v prvi vrsti zaradi naravnih možnosti zaklanjanja odpovedali plačilo prispevka za zaklanišče. Po drugi strani pa že premissljujejo, da bi sobane (proti plačilu seveda) oddajali turistom v izposojno in koriščenje. Prijave za to letovanje pod šifro: Devizni neandertalci, vi imate prednost!

Rožice, rožice...

Zvedeli smo, da je v občini spet nekaj interesentov, ki bi radi prodajali rožice. Le kaj je v tem poklicu takega, da bi toliko ljudi prodajalo rožice?

— Ih, kaj! Na vseh sestankih rožice sadijo, te zrastejo, pa Nekdo jih pa mora prodajati!

Oddajamo v najem...

V uredništvu smo ugotovili, da je postala prava moda, da se oddaja prostore v najem... Uredništvo ponuja možnost koriščenja toplote, ki se je dopolnilo akumulirala v zidovih, da jo plačilo najemnine izkoristijo popoldanskem času.

To je zelo primerna in dober ponudba zlasti za tiste, ki čakajo in štrikajo. Tudi prostori ne bo ob taki popoldanski aktivnosti nič hudega: So že navajeni!

Čuden kup...

Tam gori pri bistriskem mostu je bil nekaj lep park. Bilo je nekaj kaj! Sedaj pa so neznanzi srečno parka nasuli goro peska. Svojo moč da gre za pesek, ki nam bodo ob pojasnilu, za kaj gre pristojni nasuli v oči...

Nov patent

Domžalska občina je glede demokratizacije primer patent, ki ga lahko ponudimo kot izjemo tudi slovenskemu prostoru. Pri nas smo ljudem dopustno takšno mero demokratizacije da lahko počno kar hočejo. Potem ko so tisti, ki jim hiša bila všeč, podrli tako hišo v Trzinu, so se našli posnemovalci v Rovih. Bojimo se, če bo ta proces demokratizacije potekal s to ko hitro naprej, da bodo občani, ki jim ne bo všeč neka hiša — hišo podrl... Pa ja ne bo občina!?

V letu 1987 so grajo GORJAČA ROKOVNJAČA prejeli:

— v prvi številki so Gorjača rokovernjača prejeli pristojni dimnikarji za množično neopravljanje tistega, kar smo z razporedom objavili. Če dimnikarji delajo, tedaj zaračunajo 8-minutno storitev 3.200 din. Za oboje so prejeli Gorjača rokovernjača;

— v drugi številki so Gorjača rokovernjača prejeli upravljalci hale Komunalnega centra Domžale, ki potem, ko so s strehe skidali sneg, niso poskrbeli za odvoz gora snega iz pasaže pri restavraciji Slamnik;

— v tretji številki je bila graja Gorjača rokovernjača podeljena lastniku edinega Plečnikovega objekta v Domžalah, ki žalostno propada;

— v četrti številki je dobil Gorjača rokovernjača Zavod za spomeniško varstvo Kranj za »strokovno izbran kraj« in za »spomeniško varstvo« spomenika z Oklega,

ki je bil prislonjen na Navarjevo hišo v središču Ihanu;

— v peti številki je bila Gorjača rokovernjača namenjena pristojnim v občini, ki niso poskrbeli, da bi dobsko podirajočo sramoto odstranili;

— v šesti številki so Gorjača rokovernjača prejeli »strokovnjaki« izvajalci krovskih del za krovsko dela na Ljubljanski 65 in 85;

— Gorjača rokovernjača v štirinajsti številki so prejeli peki, ki so vsi hkrati zaprli pekarije;

— v petnajsti številki smo Gorjača rokovernjača podelili prirediteljem tombole SD Domžale za stil reklamiranja te prireditve (reklamni pano, napisi, radijske reklame);

— v osemnajsti številki je bila graja Gorjača rokovernjača podeljena Komunalnemu podjetju Domžale za vse, kar se dogaja okrog odlagališča smeti na Močilniku pri Dobu.

LOKOSTRELSKI KLUB MENGEŠ IMA DVA DRŽAVNA PRVAKA

Naslovi so tu, kaj pa pogoji?

Med menegškimi lokostrelci je najbolj priljubljena disciplina Hunter-Field (lovsko-polska), v kateri smo dosegli na minulem državnem prvenstvu, ki je bilo v Preddvoru pri Kranju, odlične rezultate.

V tem tekmovanju je Janez Ves ml. v zelo močni članski konkurenci 20 tekmovalcev dosegel 1. mesto in naslov državnega prvaka z 822 krogi in tako prehitel drugouvrščenega za 66 krogov, tretjega pa za 82 krogov. S tem rezultatom je dokazal, da je tehnično in psihično dobro »podkovan« lokostrelec. V tej konkurenci sta tekmovala tudi Sandi Jerman, ki je zasedel 15. mesto, in Aleš Ručman z 19. mestom.

Tudi v mladinski konkurenci je Simon Ves dosegel 1. mesto in tako postal državni prvak. S tem je samo potrdil svoj naslov republiškega prvaka. Andrej Vuga je bil 2. in Boštjan Šimenc 4. Pri članih v konkurenci Compaund prosto je Miha Kavka dosegel 7. mesto, mladinec v tej disciplini Primož Kosmač pa 5. mesto.

Skupaj sta ekipno dosegla 3. mesto, kar je velik uspeh za ta dva tekmovalca, saj Primož tekmuje prvo leto.

Z vsemi temi rezultati se kaže, da smo klub, ki ima pred seboj vendarle dobre rezultate in obetavne tekmovalce.

L. K., Mengeš

Pokličite nas! Vse izvemo, česar vi ne veste!

Imate vprašanje, za katerega pa ne veste, kje bi dobili odgovor? Niste zadovoljni s svojo okolico!? Želite zvedeti, zakaj tega in tega ne morete opraviti v Domžalah, ampak vas pošiljajo naprej?

Ste šli od vrat do vrat, pa niste imeli uspeha! Ne moremo vam obljubiti, da vam bomo odgovorili na vsa vprašanja, vendar bomo poskušali! Pokličite nas 10. februarja 1988 od 16. do 17. ure. Naša številka je 721-686. Povedali nam boste, kaj vas teži, mi pa vam bomo v okviru možnosti poskusili najti odgovore. Seveda brez vaše predstavitve ne bo šlo. V naslednji številki Občinskega poročevalca pa boste že morda našli odgovor na svoje vprašanje, morda napotili, ali pa le strinjane našega Uredniškega odbora.

Pokličite! 10. februarja 1988 od 16. do 17. ure vas čakamo na telefonu 721-686!